

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/2056

z dnia 19 października 2022 r.

w sprawie ustanowienia środków ochrony i zarządzania obowiązujących na obszarze objętym konwencją w sprawie rybołówstwa na zachodnim i środkowym Pacyfiku oraz w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 520/2007

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednym z celów wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾, jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów morza, która zapewni zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.
- (2) Decyzją Rady 98/392/WE ⁽⁴⁾ Unia zatwierdziła Konwencję Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza a decyzją Rady 98/414/WE ⁽⁵⁾ ratyfikowała Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi, zawierające zasady i przepisy odnoszące się do ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi. W ramach swoich szerszych zobowiązań międzynarodowych Unia uczestniczy w działaniach, które zmierzają do ochrony stad ryb w wodach międzynarodowych oraz dąży do umocnienia światowego zarządzania oceanami i propagowania zrównoważonego zarządzania rybołówstwem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 24.8.2021, s. 108.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 4 października 2022 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 98/414/WE z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie ratyfikowania przez Wspólnotę Europejską Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14).

- (3) Decyzją Rady nr 2005/75/WE ⁽⁶⁾ Wspólnota Europejska zatwierdziła swoje przystąpienie do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (zwanej dalej „konwencją”), na mocy której ustanowiono Komisję ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC).
- (4) WCPFC jest upoważniona do przyjmowania prawnie wiążących decyzji (zwanymi „środkami ochrony i zarządzania” lub „CMM”) dotyczących ochrony zasobów ryb objętych zakresem jej kompetencji. Decyzje te są głównie skierowane do umawiających się stron konwencji, ale nakładają również obowiązki na operatorów (na przykład na kapitanów statków rybackich).
- (5) Po wejściu w życie CMM są wiążące dla wszystkich umawiających się stron konwencji, w tym dla Unii.
- (6) Chociaż odpowiednie kluczowe przepisy CMM są wdrażane corocznie w kontekście rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów, pozostałe przepisy wdrożono po raz ostatni na mocy tytułu V rozporządzenia Rady (WE) nr 520/2007 ⁽⁷⁾. Należy zatem zagwarantować, aby CMM przyjęte przez WCPFC zostały w pełni i terminowo wdrożone do prawa unijnego oraz by w związku z tym były jednolicie i skutecznie stosowane w Unii oraz zapewniały jasność i przewidywalność operatorom unijnych statków rybackich.
- (7) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013 działalność Unii w międzynarodowych organizacjach ds. rybołówstwa ma opierać się na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w celu zapewnienia, by zasobami rybnymi zarządzano zgodnie z celami WPRyb, a w szczególności by zapewnić, by eksploatacja żywych zasobów morza była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz by pozwoliła na odbudowę i utrzymanie populacji pozyskiwanych gatunków powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, zapewnić warunki dla rentownego i konkurencyjnego sektora rybołówstwa i przemysłu przetwórczego oraz dla działalności na lądzie związanej z połowami, a także przyczynić się do dostępności zrównoważonych dostaw żywności.
- (8) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 ⁽⁸⁾ Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa (EFCA) ma – na wniosek Komisji – wspierać Unię i państwa członkowskie w stosunkach z państwami trzecimi i regionalnymi organizacjami międzynarodowymi ds. rybołówstwa, których Unia jest członkiem. Zgodnie z tym rozporządzeniem, gdy jest to konieczne do realizacji zobowiązań Unii, EFCA – na wniosek Komisji – ma koordynować działania dotyczące kontroli i inspekcji prowadzone przez państwa członkowskie na podstawie międzynarodowych programów kontroli i inspekcji, które mogą obejmować programy realizowane w ramach CMM WCPFC. W porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi EFCA może przygotować w tym celu wspólne operacyjne programy inspekcji i nadzoru poprzez opracowywanie wspólnych planów rozmieszczenia. Należy zatem ustanowić w niniejszym rozporządzeniu przepisy, które obejmują EFCA – gdy agencja ta została wyznaczona przez Komisję jako organ wyznaczony przez Komisję do otrzymywania od państw członkowskich oraz przekazywania sekretariatowi WCPFC informacji dotyczących kontroli i inspekcji, takich jak sprawozdania z inspekcji na morzu i odpowiednie powiadomienia w ramach programu obecności obserwatorów regionalnych (ROP) WCPFC.
- (9) Biorąc pod uwagę, że CMM będą prawdopodobnie w przyszłości zmieniane podczas dorocznych posiedzeń WCPFC, w celu szybkiego wdrożenia tych CMM do prawa Unii, wzmocnienia równych warunków działania i dalszego wspierania długoterminowego zrównoważonego zarządzania zasobami należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do: przekazywania informacji o statkach, wymogów dotyczących systemu monitorowania statków (VMS), odsetka objęcia systemem obecności obserwatorów w ramach ROP, praw i obowiązków obserwatorów, praw i obowiązków operatorów statków, kapitanów i załóg, terminów składania sprawozdań oraz załączników I–VI obejmujących środki ograniczające ryzyko dla ptaków, oznakowania i innych specyfikacji dotyczących statków, minimalnych norm dotyczących automatycznych przekaźników położenia stosowanych w VMS WCPFC, deklaracji przeładunkowej WCPFC oraz opisu lin do połowu rekinów. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przy-

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2005/75/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 18).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

gotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (10) Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przewidziane w niniejszym rozporządzeniu nie powinny wpływać na wdrożenie do prawa Unii przyszłych zmian dotyczących CMM na mocy zwykłej procedury ustawodawczej.
- (11) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽¹⁰⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał formalne uwagi w dniu 14 czerwca 2021 r. Dane osobowe przetwarzane w ramach niniejszego rozporządzenia należy traktować zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽¹¹⁾ i rozporządzenia (UE) 2018/1725. W celu zapewnienia, by wypełniano obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, dane osobowe należy przechowywać przez okres 10 lat. W przypadku gdy przedmiotowe dane osobowe są niezbędne do podjęcia działań następczych w związku z naruszeniem, inspekcją lub postępowaniem sądowym bądź administracyjnym, możliwe jest przechowywanie tych danych przez okres dłuższy niż 10 lat, lecz nieprzekraczający 20 lat.
- (12) Należy uchylić art. 4 pkt 4 i art. 28 rozporządzenia (WE) nr 520/2007, ponieważ niniejsze rozporządzenie wdraża wszystkie środki WCPFC,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się środki zarządzania i ochrony dotyczące połowów na obszarze objętym Konwencją o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku, do której Unia przystąpiła na mocy decyzji 2005/75/WE, oraz w odniesieniu do gatunków ryb objętych zakresem tej konwencji.

Artykuł 2

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do unijnych statków rybackich prowadzących działalność połowową na obszarze objętym konwencją.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „konwencja” oznacza Konwencję o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku, z późniejszymi zmianami;

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- 2) „obszar objęty konwencją” oznacza obszar, do którego stosuje się konwencję, zgodnie z jej art. 3 ust. 1;
- 3) „WCPFC” oznacza Komisję ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku utworzoną na mocy konwencji;
- 4) „unijny statek rybacki” oznacza statek pływający pod banderą państwa członkowskiego, wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystania w celach połowów, w tym statek pomocniczy, statek transportowy oraz dowolny inny statek bezpośrednio zaangażowany w takie połowy;
- 5) „połowy” oznaczają:
 - a) poszukiwania, łowienie, odławianie i pozyskiwanie ryb;
 - b) próby poszukiwania, łowienia, odławiania i pozyskiwania ryb;
 - c) uczestnictwo we wszelkich innych działaniach, co do których można w sposób uzasadniony przewidywać, że ich skutkiem będzie zlokalizowanie, łowienie, odławianie i pozyskiwanie ryb w dowolnym celu;
 - d) umieszczanie, poszukiwanie i odzyskiwanie urządzeń do sztucznej koncentracji ryb lub powiązanych urządzeń elektronicznych, np. radiolatarni;
 - e) wszelkie działania na morzu bezpośrednio wspierające działania opisane w lit. a)–d) lub takie działania przygotowujące, w tym przeladunek; lub
 - f) wykorzystanie dowolnego statku, pojazdu, statku powietrznego lub poduszki do działalności opisanej w lit. a)–d), z wyjątkiem sytuacji nagłych dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa członków załogi lub bezpieczeństwa statku;
- 6) „CMM” oznaczają mające zastosowanie środki ochrony i zarządzania przyjęte przez WCPFC;
- 7) „uprawnienia do połowów” oznaczają kwoty połowowe, nakład połowowy przydzielony państwu członkowskiemu lub okresy zamknięte przewidziane aktem prawnym Unii obowiązującym na obszarze objętym konwencją;
- 8) „niezdatne do spożycia przez ludzi”:
 - a) oznacza między innymi ryby, które:
 - (i) są zaplątane w okrężnicę bądź w niej zmiżdżone;
 - (ii) zostały uszkodzone przez reki lub wieloryby; lub
 - (iii) padły i zepsuły się w sieci, w przypadku gdy awaria urządzenia uniemożliwiła zarówno wyciągnięcie sieci i połowu zwykłymi metodami, jak i próby uwolnienia ryb, gdy są żywe; oraz
 - b) nie obejmuje ryb, które:
 - (i) uznaje się za niepożądane pod względem wielkości, zbywalności lub składu gatunkowego; lub
 - (ii) uległy zepsuciu lub zostały skażone w wyniku działania lub zaniechania załogi statku rybackiego;
- 9) „urządzenie do sztucznej koncentracji ryb” lub „FAD” oznacza obiekt lub grupę obiektów o dowolnej wielkości, które zostały lub nie zostały rozmieszczone, które są żywe lub nieożywione, między innymi boje, spławiki, siatki zabezpieczające, sieci, tworzywa sztuczne, bambus, kłody i reki wielorybie pływające na powierzchni wody lub blisko niej, z którymi ryby mogą się powiązać;
- 10) „płytkie połowy” oznaczają połowy, podczas których większość haczyków jest umieszczona na głębokości mniejszej niż 100 m;
- 11) „rejestr” oznacza rejestr statków rybackich WCPFC;
- 12) „WIN” oznacza numer identyfikacyjny WCPFC;
- 13) „VMS” oznacza system monitorowania statków;
- 14) „ROP” oznacza program obecności obserwatorów regionalnych ustanowiony przez WCPFC w celu gromadzenia zweryfikowanych danych dotyczących połowów, innych danych naukowych oraz dodatkowych informacji związanych z rybołówstwem na obszarze objętym konwencją, a także w celu monitorowania wdrażania CMM;
- 15) „boja oznaczona” to boja z wyraźnie oznaczonym numerem referencyjnym pozwalającym na jej identyfikację, która jest wyposażona w satelitarny system lokacyjny do monitorowania jej położenia;
- 16) „boja instrumentalna” to urządzenie pływające, dryfujące albo zakotwiczone, rozmieszczone przez rządowe lub uznane organizacje lub podmioty naukowe do celów elektronicznego gromadzenia i pomiaru danych dotyczących środowiska, a nie do celów działalności połowowej;

- 17) „deklaracja przeładunkowa WCPFC” oznacza dokument zawierający informacje określone w załączniku IV;
- 18) „wschodnia enklawa pełnomorska” oznacza obszar morza pełnego ograniczony wyłącznymi strefami ekonomicznymi Wysp Cooka na zachodzie, Polinezji Francuskiej na wschodzie i Kiribati na północy, o współrzędnych geograficznych oznaczonych na mapie zawartej w załączniku V;
- 19) „mantowate” oznaczają gatunki z rodziny *Mobulidae*, w tym manty i gatunki z rodzaju *Mobula*;
- 20) „automatyczny przekaźnik położenia” lub „ALC” oznacza nadajnik satelitarny ustalający pozycję w czasie zbliżonym do rzeczywistego;
- 21) „odrzuty” oznaczają połowy, które są wrzucane z powrotem do morza;
- 22) „upoważniony inspektor” oznacza inspektora umawiającej się strony konwencji, którego tożsamość przekazano WCPFC;
- 23) „upoważniony inspektor Unii” oznacza inspektora Unii, którego tożsamość przekazano WCPFC zgodnie z wszelkimi aktami przyjętymi zgodnie z art. 79 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽¹²⁾.

Artykuł 4

Upoważnienia

1. Państwa członkowskie zarządzają liczbą upoważnień do połowów i poziomem połowów zgodnie z uprawnieniami do połowów.
2. W każdym upoważnieniu wydanym dla unijnego statku rybackiego określa się:
 - a) konkretne obszary, gatunki i przedziały czasowe, w odniesieniu do których upoważnienie jest ważne;
 - b) działania, na które zezwala się unijnemu statkowi rybackiemu;
 - c) zakaz połowów, zatrzymania na statku, przeładunku lub wyładunku przez unijny statek rybacki na obszarach podlegających jurysdykcji innego państwa, chyba że na podstawie licencji, zezwolenia lub upoważnienia, które są wymagane przez takie inne państwo;
 - d) wymóg, aby na unijnym statku rybackim znajdowało się upoważnienie wydane zgodnie z niniejszym ustępem lub jego poświadczona kopia oraz licencja, zezwolenie lub upoważnienie wydane przez państwo nadbrzeżne lub poświadczona kopia takiego dokumentu, a także ważny dowód rejestracji statku.

ROZDZIAŁ II

Środki ochrony i zarządzania

Artykuł 5

Zatrzymywanie połowów tuńczyka tropikalnego za pomocą okrężnicy

1. Unijne okrężnicowce połowiące w wyłącznych strefach ekonomicznych i na morzu pełnym na obszarze objętym konwencją ograniczonym 20°N i 20°S zatrzymują na statku wszystkie połowy opastuna, bonita i tuńczyka żółtopłetwego, z wyjątkiem następujących sytuacji:
 - a) gdy w przypadku ostatniego zaciągu podczas rejsu połowowego nie ma już wystarczającej przestrzeni do przechowywania, aby pomieścić wszystkie ryby złowione w tym zaciągu; w takim przypadku nadwyżkę ryb złowionych w tym ostatnim zaciągu można przenieść na inny okrężnicowiec i zatrzymać na tym okrężnicowcu, o ile nie jest to zabronione na mocy mającego zastosowanie prawa;

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

- b) jeżeli ryby są niezdatne do spożycia przez ludzi; oraz
- c) jeżeli wystąpi poważna awaria urządzeń.
2. W przypadku gdy kapitan unijnego statku rybackiego ustali, że ryb nie należy zabierać na statek z powodów związanych z wielkością, zbywalnością lub składem gatunkowym, ryby uwalnia się przed całkowitym zasznurowaniem sieci i wyciągnięciem nie więcej niż połowy sieci.
3. W przypadku gdy kapitan unijnego statku rybackiego ustali, że ryb nie należy zabierać na statek, ponieważ zostały złowione w ostatnim zaciągu podczas rejsu połowowego, gdy nie ma już wystarczającej przestrzeni do przechowywania, aby pomieścić wszystkie ryby złowione w tym zaciągu, ryby można odrzucić, pod warunkiem że:
- a) kapitan i załoga podejmą próbę jak najszybszego uwolnienia ryb, gdy są żywe; oraz
- b) po odrzuceniu nie prowadzi się dalszych połowów, dopóki ryby znajdujące się na statku rybackim nie zostaną wyładowane lub przeładowane.
4. Ryby odrzuca się z unijnych statków rybackich dopiero po oszacowaniu przez obserwatora w ramach ROP składu gatunkowego ryb przeznaczonych do odrzutu.
5. W ciągu 48 godzin po każdym odrzucie kapitan unijnego statku rybackiego przedkłada sekretariatowi WCPFC, z kopią do państwa członkowskiego bandery i do Komisji, sprawozdanie zawierające następujące informacje:
- a) nazwę, banderę i WIN unijnego statku rybackiego oraz imię, nazwisko i obywatelstwo kapitana;
- b) numer licencji;
- c) imię i nazwisko obserwatora obecnego na statku;
- d) datę, godzinę i lokalizację (szerokość/długość geograficzna) odrzutów;
- e) datę, godzinę, lokalizację (szerokość/długość geograficzna) i typ (dryfujący FAD, zakotwiczony FAD, swobodnie pływający itp.) zaciągu;
- f) powód odrzucenia ryb, w tym oświadczenie o statusie wyciągnięcia sieci, jeżeli ryby odrzucono, ponieważ były niezdatne do spożycia przez ludzi;
- g) szacunkowy tonaż i skład gatunkowy odrzuconych ryb;
- h) szacunkowy tonaż i skład gatunkowy zatrzymanych ryb z tego zaciągu;
- i) jeśli ryby odrzucono zgodnie z ust. 3 – oświadczenie, że dalsze połowy nie będą prowadzone do chwili wyładowania połowu znajdującego się na statku; oraz
- j) wszelkie inne informacje uznane za istotne przez kapitana unijnego statku rybackiego.
6. Kapitan unijnego statku rybackiego dostarcza informacje, o których mowa w ust. 5, obecnemu na statku obserwatorowi w ramach ROP w tym samym czasie, gdy przekazuje je sekretariatowi WCPFC.

Artykuł 6

Monitorowanie i kontrola połowów tuńczyka tropikalnego za pomocą okrężnicy

1. Niezależnie od art. 26 częstotliwość gromadzenia przez VMS przekazywanych informacji o pozycji statku zwiększa się do 30-minutowych odstępów w okresach zakazu stosowania FAD, jak określono w rozporządzeniu ustalającym uprawnieni do połowów.
2. Unijne okrężnicowce nie mogą prowadzić działalności w ramach ręcznego składania sprawozdań w okresach zakazu stosowania FAD.
3. Jeżeli automatyczne odbieranie danych VMS o pozycji unijnych statków rybackich przez sekretariat WCPFC zostanie przerwane, statek nie otrzymuje polecenia powrotu do portu, dopóki sekretariat WCPFC nie wyczerpie wszystkich rozsądnych możliwości przywrócenia normalnego automatycznego odbioru danych VMS o pozycji.

4. Na unijnym okrężnicowcu musi być obecny obserwator w ramach ROP, jeżeli statek ten prowadzi połowy na obszarze ograniczonym 20°N i 20°S:
- na morzu pełnym;
 - na morzu pełnym i na wodach podlegających jurysdykcji co najmniej jednego państwa nadbrzeżnego; lub
 - na wodach podlegających jurysdykcji co najmniej dwóch państw nadbrzeżnych.

Artykuł 7

FAD i boje oznaczone w przypadku połowów tuńczyka tropikalnego za pomocą okrężnicy

- Projekt i konstrukcja FAD, które mają zostać rozmieszczone lub dryfują na obszarze objętym konwencją, muszą być zgodne z następującymi specyfikacjami:
 - jeżeli część unosząca się lub dryfująca (konstrukcja płaska lub walcowana) FAD jest przykryta siatką z oczkami, rozmiar oczek po naciągnięciu musi być mniejszy niż 7 cm i siatka musi być dobrze owinięta wokół całej tratwy, tak aby żadna siatka zabezpieczająca nie zwisała poniżej FAD, gdy został on zrzucony;
 - jeżeli używana jest siatka z oczkami, rozmiar oczek po naciągnięciu musi być mniejszy niż 7 cm lub siatka musi być ciasno związana w wiązki lub „serdelki” z wystarczającym dociążeniem na końcu, aby utrzymać siatkę naciągniętą w słupie wody. Ewentualnie można zastosować pojedynczy obciążony panel z siatką z oczkami o rozmiarze mniejszym niż 7 cm po naciągnięciu lub gęsty materiał (np. płótno lub nylon).
- W okresach zakazu stosowania FAD ustanowionych w aktach Unii dotyczących przydziału uprawnień do połowów unijne okrężnicowce, w tym ich narzędzia połowowe lub łodzie typu tender, prowadzące zaciąg mają zakaz przebywania w obrębie jednej mili morskiej od FAD.
- Unijnych statków rybackich nie używa się do koncentracji ryb ani do przemieszczania zgromadzonych ryb, w tym przy użyciu oświetlenia podwodnego i przynęty.
- W okresie zakazu stosowania FAD unijny statek rybacki nie może wyciągać FAD ani powiązanych urządzeń elektronicznych, chyba że:
 - FAD lub powiązane urządzenia elektroniczne są wyciągane i przechowywane na statku do czasu wyładunku lub do zakończenia okresu zakazu stosowania FAD; oraz
 - unijny statek rybacki nie prowadzi zaciągu przez okres 7 dni po wyciągnięciu albo w promieniu 50 mil morskich od punktu wyciągnięcia FAD.
- W uzupełnieniu ust. 4 unijne statki rybackie nie mogą ze sobą współpracować w celu połowu zgromadzonych ryb.
- Unijne statki rybackie nie mogą prowadzić zaciągu w okresie zakazu stosowania w obrębie jednej mili morskiej od punktu, w którym FAD został wyciągnięty przez inny statek w ciągu 24 godzin przed zaciągiem, jeżeli kapitan unijnego statku rybackiego ma wiedzę o położeniu i czasie wyciągnięcia FAD.
- Państwa członkowskie zapewniają, aby statki pływające pod ich banderą i prowadzące działalność połowową na wodach państwa nadbrzeżnego przestrzegały prawa tego państwa dotyczących zarządzania FAD, w tym monitorowania FAD.

Artykuł 8

Boje oznaczone

Boje oznaczone mogą być aktywowane wyłącznie na pokładzie okrężnicowców.

Artykuł 9

Boje instrumentalne

1. Zabrania się prowadzenia połowów w obrębie jednej mili morskiej od boi instrumentalnej lub wchodzenia z nią w interakcję. Zakaz ten obejmuje otaczanie boi instrumentalnej narzędziem połowowym, przywiązywanie lub mocowanie statku lub jakiegokolwiek narzędzia połowowego, części lub elementu statku do boi instrumentalnej lub jej cumy oraz przecinanie liny kotwicznej boi instrumentalnej.
2. W przypadku gdy unijny statek rybacki wplącze się w boję instrumentalną, wplątane narzędzie połowowe usuwa się z jak najmniejszą szkodą dla boi instrumentalnej.
3. Kapitan unijnego statku rybackiego zgłasza państwu członkowskiemu bandery wszystkie przypadki zaplątania, podając datę, lokalizację i charakter zaplątania, a także wszelkie dane identyfikacyjne umieszczone na boi instrumentalnej. Państwo członkowskie bandery natychmiast przesyła takie zgłoszenie Komisji.
4. Niezależnie od ust. 1 w ramach programów badań naukowych zgłoszonych Komisji i zatwierdzonych przez Komisję unijne statki rybackie mogą prowadzić działalność połowową w obrębie jednej mili morskiej od boi instrumentalnej, o ile nie wchodzi one w interakcję z tymi bojami instrumentalnymi w sposób, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 10

Specjalny obszar zarządzania wschodniej enklawy pełnomorskiej

1. Kapitanowie unijnych statków rybackich prowadzących działalność połowową we wschodniej enklawie pełnomorskiej zgłaszają wszelkie zaobserwowane statki rybackie swojemu państwu członkowskiemu bandery, Komisji lub organowi wyznaczonemu przez Komisję i sekretariatowi WCPFC. Informacje, które należy przekazywać, obejmują: datę i godzinę (czasu UTC), pozycję (faktyczne stopnie szerokości i długości geograficznej), zamiar, oznaczenia, prędkość (w węzłach) i rodzaj statku. Statki rybackie zapewniają, by informacje te przekazywano w ciągu sześciu godzin od zaobserwowania innego statku.
2. Sąsiadujące państwa lub terytoria nadbrzeżne otrzymują w sposób ciągły dane VMS w czasie zbliżonym do rzeczywistego.

Artykuł 11

Przeładunek

1. Wszystkie przeładunki prowadzone na obszarze objętym konwencją dotyczące gatunków masowo migrujących objętych konwencją odbywają się w porcie i są wazone zgodnie z art. 60 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji przeładunki prowadzone przez statki pływające pod ich banderą, chyba że statek prowadzi działalność na podstawie umów czarterowych, leasingu lub innego podobnego mechanizmu jako integralna część krajowej floty państwa nadbrzeżnego na obszarze objętym konwencją.
3. Kapitan unijnego statku rybackiego rozładowującego produkty rybołówstwa z zasobów ryb masowo migrujących znajdujących się i odłowionych na obszarze objętym konwencją podczas przeładunku w porcie lub poza obszarem objętym konwencją wypełnia deklarację przeładunkową WCPFC w odniesieniu do każdego przeładunku połowu prowadzonego na obszarze objętym konwencją. Deklarację przeładunkową WCPFC przesyła się właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery unijnego statku rybackiego.
4. Kapitan unijnego statku rybackiego odbierającego produkty rybołówstwa z zasobów ryb masowo migrujących znajdujących się i odłowionych na obszarze objętym konwencją podczas przeładunku w porcie lub poza obszarem objętym konwencją wypełnia deklarację przeładunkową WCPFC w odniesieniu do każdego przeładunku połowu prowadzonego na obszarze objętym konwencją. Deklarację przeładunkową WCPFC przesyła się właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery unijnego statku rybackiego.
5. Państwa członkowskie bandery zatwierdzają te dane zgodnie z art. 109 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz, gdy jest to możliwe, korygują informacje otrzymane od unijnych statków rybackich prowadzących operacje przeładunkowe, wykorzystując wszystkie dostępne informacje, takie jak dane dotyczące połowów i nakładu połowowego, dane dotyczące pozycji, sprawozdania obserwatorów i dane dotyczące monitorowania portów.

Artykuł 12

Przeładunek na statki kraju niebędącego umawiającą się stroną i z takich statków

1. Unijne statki rybackie nie mogą brać udziału w operacjach przeładunku na statek pływający pod banderą kraju niebędącego umawiającą się stroną lub z takiego statku, chyba że statek ten uzyskał upoważnienie w drodze decyzji WCPFC, jak np.:
 - a) statek transportowy kraju niebędącego umawiającą się stroną, który figuruje w rejestrze; lub
 - b) statek rybacki kraju niebędącego umawiającą się stroną, który posiada licencję na prowadzenie połowów w wyłącznej strefie ekonomicznej umawiającej się strony zgodnie z decyzją WCPFC.
2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, kapitan unijnego statku transportowego lub czarterującego państwo członkowskie przesyła deklarację przeładunkową WCPFC właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery i stosuje się art. 11 ust. 5.

ROZDZIAŁ III

Ochrona gatunków morskich

Artykuł 13

Mantowate

1. Zabrania się łowienia mantowatych (z rodzaju *Mobula*) w drodze połowów lub zaciągów prowadzonych w sposób zamierzony.
2. Zabrania się również zatrzymywania na statku, przeładunku, wyładunku lub oferowania do sprzedaży jakiegokolwiek części lub całej tuszy mantowatych.
3. Unijne statki rybackie zapewniają szybkie uwolnienie żywych mantowatych w możliwie nieokaleczonym stanie i robią to w sposób wyrażający możliwie najmniejszą szkodę schwytanym osobnikom, uwzględniając jednocześnie bezpieczeństwo załogi.
4. Niezależnie od ust. 3 w przypadku mantowatych, które zostały złowione w sposób niezamierzony i wyładowane w ramach operacji okrężnicowca, statek przekazuje wszystkie mantowate odpowiedzialnemu organowi w miejscu wyładunku lub przeładunku lub w miarę możliwości dokonuje ich odrzutu. Przekazanych w ten sposób mantowatych nie można sprzedawać ani przekazywać w ramach wymiany barterowej, ale można je nieodpłatnie przekazać do celów domowego spożycia przez ludzi.
5. Połowy, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, zapisuje się w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Wśród informacji, które należy zapisać, podaje się stan żywotności w momencie uwolnienia (martwe lub żywe).

Artykuł 14

Ogólny środek ochrony rekinów

Unijne taklowce połowiące tuńczyka i żaglicowate nie mogą stosować sznurów dodatkowych biegnących bezpośrednio od splotów takli ani przyponów, zwanych linami do połowu rekinów, jak przedstawiono w załączniku VI.

Artykuł 15

Żarłacz białopłetwy

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, przechowywania na statku rybackim, wyładunku lub oferowania do sprzedaży jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*).

2. Złowionego osobnika żarłacza białopłetwego uwalnia się jak najszybciej po przyciągnięciu go do burty statku przed odcięciem go, aby ułatwić identyfikację gatunku, w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę temu osobnikowi.
3. Obserwatorzy w ramach ROP mogą pobierać próbki biologiczne z osobników żarłacza białopłetwego, które przy wybraniu narzędzi połowowych były martwe, pod warunkiem że pobieranie próbek stanowi część projektu badawczego zatwierdzonego przez Komitet Naukowy WCPFC.
4. Przypadkowe połowy żarłaczy białopłetwych zapisuje się w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Wśród informacji, które należy zapisać, podaje się stan żywotności w momencie uwolnienia (martwe lub żywe).

Artykuł 16

Rekiny wielorybie

1. Zabrania się zarzucania okrężnicy na ławicę tuńczyka, której towarzyszy rekin wielorybi (*Rhincodon typus*), jeśli osobnik ten zostanie dostrzeżony przed rozpoczęciem zaciągu.
2. Jeżeli rekin wielorybi zostanie nieumyślnie otoczony okrężnicą, unijny statek rybacki:
 - a) zapewnia, by podjęto wszelkie rozsądne działania w celu zapewnienia jego bezpiecznego uwolnienia; oraz
 - b) zgłasza zdarzenie odpowiedniemu organowi państwa członkowskiego bandery, w tym informacje o liczbie osobników, szczegółowe informacje na temat sposobu i przyczyn otoczenia okrężnicą, miejsca, w którym to nastąpiło, działań podjętych w celu zapewnienia bezpiecznego uwolnienia, a także ocenę stanu żywotności osobnika w chwili uwolnienia (w tym informacje o tym, czy zwierzę zostało uwolnione żywe, lecz następnie padło).
3. Przypadkowe połowy rekinów wielorybich zapisuje się w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Wśród informacji, które należy zapisać, podaje się stan żywotności w momencie uwolnienia (martwe lub żywe).

Artykuł 17

Żarłacz jedwabiste

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku, przechowywania na statku rybackim lub wyladunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłaczy jedwabistych (*Carcharhinus falciformis*).
2. Złowionego osobnika żarłacza jedwabistego uwalnia się jak najszybciej po przyciągnięciu go do burty unijnego statku rybackiego przed odcięciem go, aby ułatwić identyfikację gatunku, w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę temu osobnikowi.
3. Przypadkowe połowy żarłaczy jedwabistych zapisuje się w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Wśród informacji, które należy zapisać, podaje się stan żywotności w momencie uwolnienia (martwe lub żywe).
4. Państwa członkowskie szacują – wykorzystując dane zgromadzone dzięki programom obecności obserwatorów i innym środkom, takim jak dzienniki połowowe lub monitorowanie elektroniczne – liczbę uwolnień złowionych żarłaczy jedwabistych, uwzględniając stan żywotności w momencie uwolnienia (martwy lub żywy), i przekazują te informacje Komisji zgodnie z art. 38 ust. 3 lit. d).
5. Obserwatorzy w ramach ROP mogą pobierać próbki biologiczne ze złowionych osobników żarłacza jedwabistego, które przy wybraniu narzędzi połowowych były martwe, pod warunkiem że pobieranie próbek stanowi część projektu badawczego zatwierdzonego przez Komitet Naukowy WCPFC.

Artykuł 18

Walenie

1. Zabrania się zarzucania okrężnicy na ławicę tuńczyka, której towarzyszy waleń (infrarząd *Cetacea*), jeśli osobnik ten zostanie dostrzeżony przed rozpoczęciem zaciągu.

2. Jeżeli waleń zostanie nieumyślnie otoczony okrężnicą, unijny statek rybacki zapewnia podjęcie wszelkich rozsądnych działań w celu zapewnienia jego bezpiecznego uwolnienia. Działania takie obejmują zatrzymanie wyciągania sieci i powstrzymanie się od wznowienia operacji połowowych do czasu, aż zwierzę zostanie wypuszczone i nie będzie już zagrożone ponownym złowieniem.

3. Przypadkowe połowy waleni zapisuje się w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Wśród informacji, które należy zapisać, podaje się stan żywotności w momencie uwolnienia (martwe lub żywe).

Artykuł 19

Środki ograniczające ryzyko dla ptaków morskich

1. Unijne taklowce poławiające na południe od 30°S stosują:
 - a) co najmniej dwa z następujących środków ograniczających ryzyko: dociążone sznury dodatkowe, nocne wydawanie narzędzi lub podbory straszące (liny płoszące); albo
 - b) urządzenia do osłony haczyków.
2. Unijne taklowce poławiające między równoleżnikami 25°S i 30°S stosują jeden z następujących środków ograniczających ryzyko: dociążone sznury dodatkowe, podbory straszące albo urządzenia do osłony haczyków.
3. Unijne taklowce o całkowitej długości co najmniej 24 metrów poławiające na północ od 23°N stosują co najmniej dwa środki ograniczające ryzyko wymienione w tabeli 1 w załączniku I, w tym co najmniej jeden z kolumny A tej tabeli.
4. Podbory straszące można stosować wyłącznie zgodnie ze specyfikacjami zawartymi w załączniku I.
5. Środki, o których mowa w niniejszym artykule, zapisuje się w dzienniku połowowym zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Wśród informacji, które należy zapisać, podaje się stan żywotności w momencie uwolnienia (martwe lub żywe).

Artykuł 20

Żółwie morskie

1. Unijne statki rybackie wyciągają na pokład – jak najszybciej po złowieniu – każdego schwytanego twarłoskorupowego żółwia morskiego (z rodziny *Cheloniidae*), który jest wycieńczony lub nie porusza się, oraz wspomagają jego powrót do normalnego stanu, w tym resuscytują go, przed ponownym wypuszczeniem go do wody. Kapitanowie i operatorzy unijnych statków rybackich zapewniają, aby załoga znała i stosowała odpowiednie techniki ograniczające ryzyko i techniki postępowania.
2. Unijne okrężnicowce:
 - a) unikają otaczania żółwi morskich okrężnicą, a jeżeli żółw morski zostanie nieumyślnie otoczony lub zaplącze się, podejmują wykonalne kroki w celu jego bezpiecznego uwolnienia;
 - b) uwalniają wszystkie dostrzeżone żółwie morskie zaplątane w FAD lub narzędzia połowowe;
 - c) jeżeli żółw morski zaplącze się w sieć zapewniają wstrzymanie wyciągania sieci, gdy tylko żółw wydostanie się z wody, wypłatanie żółwia, nie raniąc go, przed wznowieniem wyciągania sieci, oraz w zakresie, w jakim jest to wykonalne, pomagają przywrócić go do normalnego stanu przed ponownym wypuszczeniem go do wody;
 - d) posiadają i stosują – w stosownych przypadkach – kaszorki przeznaczone do obchodzenia się z żółwiami morskimi.
3. Unijne okrężnicowce, które prowadzą płytkie połowy, stosują co najmniej jedną z następujących metod w celu ograniczenia przyłówów żółwi morskich:
 - a) stosowanie wyłącznie dużych zaokrąglonych haczyki, które mają na ogół okrągły lub owalny kształt oraz zostały zaprojektowane i wykonane w taki sposób, że grot jest obrócony prostopadłe do tyłu w stosunku do trzonka. Haczyki te muszą mieć grot odchylony o nie więcej niż o 10 stopni;
 - b) stosowanie wyłącznie ryb jako przynęty;

c) stosowanie wszelkich innych środków, planów lub działań ograniczających ryzyko, które zostały sprawdzone przez Komitet Naukowy WCPFC i Komitet ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych WCPFC oraz zatwierdzone przez WCPFC jako umożliwiające zmniejszenie współczynnika interakcji (obserwowana liczba na stosowane haczyki) z żółwiami w przypadku płytkich połowów sznurami haczykowymi.

4. Ust. 3 nie stosuje się do płytkich połowów sznurami haczykowymi, w przypadku których średnie poziomy wskaźniki obserwowanych interakcji z żółwiami morskimi wynoszą mniej niż 0,019 żółwi morskich (wszystkich gatunków łącznie) na 1 000 haczyków w okresie poprzedzających trzech kolejnych lat, a poziom obecności obserwatorów wynosi co najmniej 10 % w każdym z tych trzech lat.

Artykuł 21

Zanieczyszczenie morza

Unijnym statkom rybackim zabrania się wyrzucania do morza tworzyw sztucznych, oleju, produktów paliwowych lub odpadów olejowych, śmieci, odpadów spożywczych, odpadów bytowych, popiołów ze spalarni i ścieków. Zakazu tego nie stosuje się do narzędzi połowowych ani urządzeń wspierających połowy, takich jak FAD, uwalnianych do wody w celu prowadzenia połowów.

ROZDZIAŁ IV

Wymogi dotyczące statków i czarterowanie

Artykuł 22

Rejestr

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby unijne statki rybackie zostały wpisane do rejestru zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
2. Każdy unijny statek rybacki niewpisany do rejestru uznaje się za nieupoważniony do połowów, zatrzymywania na statku, przeladunku, transportu lub wyładunku zasobów ryb masowo migrujących na obszarze objętym konwencją.
3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich informacjach faktycznych wskazujących, że istnieją uzasadnione powody, by podejrzewać, iż statek, który nie został wpisany do rejestru, prowadzi lub prowadził połowy lub przeladunek zasobów ryb masowo migrujących na obszarze objętym konwencją.

Artykuł 23

Przekazywanie informacji o statku

1. Każde państwo członkowskie bandery przekazuje Komisji drogą elektroniczną następujące informacje dotyczące każdego unijnego statku rybackiego wpisanego do rejestru:
 - a) nazwę unijnego statku rybackiego, numer rejestracyjny, WIN, poprzednio używane nazwy (jeśli są znane) oraz port, w którym został zarejestrowany;
 - b) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres właściciela lub właścicieli;
 - c) imię i nazwisko oraz obywatelstwo kapitana;
 - d) poprzednią banderę (jeżeli dotyczy);
 - e) międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy;
 - f) rodzaje komunikacji na statku i numery (numery Inmarsat A, B i C oraz numer telefonu satelitarne);
 - g) kolorowe zdjęcie statku;
 - h) miejsce i datę budowy statku;
 - i) typ statku;

- j) normalny skład załogi;
- k) metodę lub metody połowów;
- l) długość (określić rodzaj i miarę);
- m) wysokość konstrukcyjna (określić miarę);
- n) szerokość (określić miarę);
- o) pojemność rejestrową brutto (GRT) lub pojemność brutto (GT);
- p) moc głównego silnika lub silników (określić miarę);
- q) nośność, w tym typ zamrażalni, pojemność i liczbę, pojemność ładowni rybnych i pojemność zamrażalni (określić miarę);
- r) formę i numer upoważnienia udzielonego przez państwo członkowskie bandery, w tym konkretne obszary, gatunki i przedziały czasowe, w odniesieniu do których jest ono ważne; oraz
- s) numer Międzynarodowej Organizacji Morskiej lub numer w Rejestrze Lloyd'a.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach dotyczących informacji, o których mowa w ust. 1, oraz o wszystkich unijnych statkach rybackich, które należy wpisać do rejestru lub z niego wykreślić, w ciągu 12 dni od dokonania takiej zmiany, a w każdym przypadku nie później niż siedem dni przed rozpoczęciem działalności połowowej na obszarze objętym konwencją przez dany statek.

3. Państwa członkowskie przedkładają Komisji informacje, o któreawnioskowała się Komisja, dotyczące unijnych statków rybackich wpisanych do rejestru nie później niż siedem dni od otrzymania takiego wniosku.

4. Przed dniem 1 czerwca każdego roku każde państwo członkowskie przekazuje Komisji wykaz wszystkich unijnych statków rybackich, które zostały wpisane do rejestru w dowolnym momencie poprzedniego roku kalendarzowego, wraz z WIN każdego statku, oraz informacją, czy każdy statek prowadził połowy zasobów ryb masowo migrujących na obszarze objętym konwencją poza obszarem jego jurysdykcji. Przekazywane informacje formułuje się następująco, w stosownych przypadkach: statek a) prowadził połowy albo b) nie prowadził połowów.

5. Państwa członkowskie, których statki prowadzą działalność na podstawie leasingu, umów czarterowych lub podobnych umów, w wyniku których obowiązki sprawozdawcze spoczywają na stronie innej niż państwo bandery, dokonają uzgodnień w celu zapewnienia, aby państwo bandery mogło wypełnić swoje obowiązki wynikające z ust. 4.

6. Państwa członkowskie przekazują Komisji kompletne dane rejestrowe dotyczące statków rybackich zgodne ze specyfikacjami dotyczącymi struktury i formatu zawartymi w załączniku 1 do CMM 2014-03, a także przedstawiają zdjęcia statków zgodne ze specyfikacjami zawartymi w załączniku 2 do CMM 2014-03.

7. Dane rejestrowe dotyczące statków przekazuje się Komisji w formie elektronicznej, która spełnia specyfikacje dotyczące formatowania elektronicznego zawarte w załączniku 3 do CMM 2014-03.

Artykuł 24

Bunkrowanie

Państwa członkowskie zapewniają, aby statki rybackie pływające pod ich banderą bunkrowały, były bunkrowane lub były w inny sposób wspierane wyłącznie przez:

- a) statki rybackie pływające pod banderą umawiających się stron;
- b) statki rybackie pływające pod banderą krajów niebędących umawiającymi się stronami, jeżeli takie statki są wpisane do rejestru; lub
- c) statki rybackie krajów niebędących umawiającymi się stronami prowadzące działalność na podstawie umów czarterowych, leasingu lub podobnych umów oraz były zgodne z CMM.

*Artykuł 25***Oznakowanie i identyfikacja statków rybackich**

1. Unijne statki rybackie prowadzące działalność na obszarze objętym konwencją są oznaczane w celu ich identyfikacji za pomocą radiowego sygnału wywoławczego (IRCS) Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego.
2. Unijne statki rybackie stosują się do oznaczeń i innych specyfikacji technicznych określonych w załączniku II.

*Artykuł 26***System monitorowania statków (VMS)**

Unijne statki rybackie prowadzące działalność na obszarze objętym konwencją stosują dwa systemy monitorowania:

- a) VMS ustanowiony zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i wszelkimi aktami przyjętymi na jego podstawie; oraz
- b) VMS otrzymujący dane bezpośrednio od unijnych statków rybackich prowadzących działalność na morzu pełnym na obszarze objętym konwencją, który jest zarządzany przez WCPFC albo podlega Agencji ds. Rybołówstwa Forum Wysp Pacyfiku i do którego celów państwa członkowskie:
 - (i) zapewniają przestrzeganie przez swoje statki rybackie na morzu pełnym na obszarze objętym konwencją wymogów dotyczących VMS ustanowionych przez WCPFC oraz aby statki te były wyposażone w ALC, które przekazuje takie dane zgodnie z ustaleniami WCPFC;
 - (ii) zapewniają, aby wyposażenie VMS na ich statkach rybackich spełniało normy, specyfikacje i procedury monitorowania statków rybackich na obszarze objętym konwencją określone w załączniku III;
 - (iii) współpracują ze sobą w celu zapewnienia kompatybilności między VMS na morzu krajowym a VMS na morzu pełnym;
 - (iv) zapewniają zgodność ALC zainstalowanych na ich statkach rybackich z minimalnymi standardami określonymi w załączniku III;
 - (v) zapewniają, aby domyślna częstotliwość zgłaszania pozycji wynosiła cztery godziny na obszarze objętym konwencją (sześć zgłoszeń pozycyjnych dziennie);
 - (vi) zapewniają, aby statki opuszczające obszar objęty konwencją meldowały swoją pozycję raz dziennie.

*Artykuł 27***System zgłaszania czarteru**

1. W ciągu 20 dni lub w każdym przypadku w ciągu 96 godzin przed rozpoczęciem działalności połowowej w ramach umowy czarterowej czarterujące państwo członkowskie zgłasza Komisji każdy statek, który należy zidentyfikować jako czarterowany, poprzez przekazanie drogą elektroniczną następujących informacji w odniesieniu do każdego czarterowanego statku:
 - a) nazwy statku rybackiego;
 - b) WIN;
 - c) imienia i nazwiska lub nazwy oraz adresu właściciela lub właścicieli;
 - d) imienia i nazwiska lub nazwy oraz adresu czarterującego;
 - e) okresu obowiązywania umowy czarterowej; oraz
 - f) państwa bandery statku rybackiego.
2. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 1, Komisja natychmiast powiadamia o nich Sekretariat WCPFC.

3. Każde państwo członkowskie czarterujące powiadamia Komisję oraz państwo bandery w ciągu 20 dni lub w każdym przypadku w ciągu dziewięćdziesięciu sześciu godzin przed rozpoczęciem działalności połowowej w ramach umowy czarterowej o:
 - a) wszelkich dodatkowych czarterowanych statkach, przekazując również informacje, o których mowa w ust. 1;
 - b) wszelkich zmianach informacji, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do każdego czarterowanego statku; oraz
 - c) zakończeniu czarteru wszelkich statków uprzednio zgłoszonych na podstawie ust. 1.
4. Tylko statki wpisane do rejestru kwalifikują się do czarteru.
5. Statki zapisane w wykazie statków NNN WCPFC (nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy) lub w wykazie statków NNN innej regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem nie kwalifikują się do czarteru.
6. Połowy i nakład połowowy statków zgłoszonych jako czarterowane są przypisane czarterującemu państwu członkowskiemu lub umawiającej się stronie. Czarterujące państwo członkowskie przedkłada Komisji coroczne sprawozdanie dotyczące połowu i nakładu połowowego czarterowanych statków w odniesieniu do roku poprzedniego.
7. Ustęp 6 nie ma zastosowania do połowów tuńczyka tropikalnego za pomocą okrężnicy, w przypadku którego połów i nakład połowowy przydziela się państwu bandery.

ROZDZIAŁ V

Program obecności obserwatorów regionalnych

Artykuł 28

ROP

1. Celem ROP jest gromadzenie zweryfikowanych danych dotyczących połowów, innych danych naukowych oraz dodatkowych informacji związanych z rybołówstwem na obszarze objętym konwencją, a także monitorowanie wdrażania CMM.
2. ROP stosuje się do statków połowiących:
 - a) wyłącznie na morzu pełnym;
 - b) na morzu pełnym i na wodach podlegających jurysdykcji co najmniej jednego państwa nadbrzeżnego; oraz
 - c) na wodach podlegających jurysdykcji co najmniej dwóch państw nadbrzeżnych.
3. Państwa członkowskie odpowiadają za poziom obecności obserwatorów ustalony przez WCPFC.
4. Państwa członkowskie muszą osiągać 100 % poziomu obecności obserwatorów rocznie w odniesieniu do obserwatorów w ramach ROP odpowiedzialnych za połowy za pomocą okrężnicy na obszarze ograniczonym 20°N i 20°S oraz przynajmniej 5 % poziomu obecności obserwatorów w ramach ROP rocznie w odniesieniu do innych połowów.
5. Do obowiązków obserwatorów działających w ramach ROP należy gromadzenie danych dotyczących połowów i innych danych naukowych, monitorowanie wdrażania CMM oraz gromadzenie wszelkich dodatkowych informacji związanych z rybołówstwem, o których może zdecydować WCPFC.
6. Zgodnie z mającymi zastosowanie CMM obserwatorzy w ramach ROP muszą zachowywać czujność i gromadzić informacje na temat praktyk mogących stwarzać zagrożenie dla środowiska.
7. Unijne statki rybackie połowiąjące na obszarze objętym konwencją przyjmują na statek obserwatora w ramach ROP.
8. Państwa członkowskie wykorzystują informacje zgromadzone przez obserwatorów do celów dochodzeń w sprawie możliwych przypadków nieprzestrzegania przepisów i współpracują ze sobą w zakresie wymiany takich informacji, w tym poprzez proaktywne wnioskowanie o przekazanie kopii sprawozdań obserwatorów oraz odpowiadanie na takie wnioski i ułatwianie spełnienia takich wniosków zgodnie ze standardami przyjętymi przez WCPFC.

9. Do praw obserwatorów zalicza się:
- a) pełny dostęp do wszystkich pomieszczeń i wyposażenia statku, które obserwator może określić jako niezbędne do wypełniania swoich obowiązków, w tym pełnego dostępu do mostka, ryb na statku oraz miejsc, które mogą być wykorzystywane do przechowywania, obróbki, ważenia lub magazynowania ryb, a także możliwość korzystania z tych pomieszczeń i wyposażenia;
 - b) pełny dostęp do rejestrów statku, włącznie z dziennikami pokładowymi i dokumentacją do celów inspekcji i kopiowania rejestrów, odpowiedni dostęp do wyposażenia nawigacyjnego, planów i urządzeń radiowych oraz innych informacji związanych z połowem;
 - c) na żądanie – dostęp do urządzeń łączności i członków załogi zajmujących się łącznością oraz korzystania z tych urządzeń i z pomocy tych członków załogi do celów wprowadzenia, przesyłania i otrzymywania danych lub informacji związanych z pracą;
 - d) dostęp do wszelkiego dodatkowego sprzętu znajdującego się na statku, aby ułatwić pracę obserwatora podczas pobytu na statku, takiego jak silne lornetki, elektroniczne środki komunikacji itp.;
 - e) dostęp do pokładu roboczego podczas wyciągania sieci lub liny i do osobników (żywych lub martwych) w celu pobrania i usunięcia próbek;
 - f) informację co najmniej 15 minut przed rozpoczęciem procedury wybierania lub zarzucenia sieci, chyba że obserwator wyraźnie poprosi o nieinformowanie go o tym fakcie;
 - g) dostęp do wyżywienia, zakwaterowania, pomieszczeń medycznych i sanitarnych o odpowiednim standardzie równoważnym standardowi, jaki zazwyczaj jest dostępny dla oficera na statku;
 - h) udostępnienie odpowiedniego miejsca na mostku lub innej przestrzeni przeznaczonych do pracy biurowej i odpowiedniego miejsca na statku do wykonywania obowiązków związanych z obserwacją;
 - i) swobodne wypełnianie ich obowiązków bez narażenia na napaść, przeszkody, opór, opóźnienia, groźby lub utrudnienia w trakcie takiego wykonywania obowiązków.
10. Obowiązki obserwatorów są następujące:
- a) zdolność do wykonywania obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu i w mających zastosowanie CMM;
 - b) akceptowanie i przestrzeganie uzgodnionych przepisów i procedur w zakresie poufności w odniesieniu do operacji połowowych statków i właścicieli statków;
 - c) utrzymanie niezależności i bezstronności przez cały czas wypełniania obowiązków w ramach ROP;
 - d) przestrzeganie protokołów ROP dla obserwatorów w ramach ROP na pokładzie statku;
 - e) przestrzeganie przepisów ustawowych i wykonawczych umawiającej się strony i współpracującego kraju niebędącego stroną, jak określono w konwencji, których jurysdykcji podlega statek;
 - f) poszanowanie hierarchii i ogólnych zasad postępowania mających zastosowanie do załogi statku;
 - g) wykonywanie obowiązków w sposób, który nie zakłóca nadmiernie zgodnych z prawem działań statku, z należyтым uwzględnieniem wymogów operacyjnych statku i w tym celu regularne komunikowanie się z kapitanem statku;
 - h) znajomość procedur awaryjnych na statku, w tym lokalizacji tratw ratunkowych, gaśnic i apteczek pierwszej pomocy;
 - i) regularna komunikacja z kapitanem statku odnośnie do stosownych spraw i obowiązków obserwatora;
 - j) przestrzeganie tradycji etnicznych załogi oraz zwyczajów państwa bandery statku;
 - k) stosowanie się do odpowiedniego kodeksu postępowania dla obserwatorów;
 - l) szybkie sporządzanie sprawozdań i przedkładanie ich Komisji zgodnie z procedurami przyjętymi przez WCPFC;
 - m) niezakłócanie w nadmierny sposób zgodnych z prawem działań statku, należyte uwzględnianie wymogów operacyjnych statku podczas wykonywania swoich obowiązków, a także w zakresie, w jakim jest to wykonalne, ograniczenie do minimum zakłócania działalności statków prowadzących połowy na obszarze objętym konwencją.

Artykuł 29

Prawa i obowiązki operatorów statków, kapitanów i załóg

1. Prawa operatorów statków i kapitanów obejmują:
- a) rozsądny termin wcześniejszego powiadomienia o umieszczeniu obserwatora w ramach ROP;

- b) przestrzeganie przez tego obserwatora ogólnych zasad postępowania, hierarchii oraz mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych; oraz
- c) możliwość przeprowadzenia przeglądu i przedstawienia uwag do sprawozdania obserwatora w ramach ROP, a także prawo do zamieszczenia dodatkowych informacji uznanych za istotne lub osobistego oświadczenia.

2. Operatorzy statków rybackich, w tym kapitanowie statków rybackich, przestrzegają następujących obowiązków:

- a) przyjmowanie na statek wszelkich osób zidentyfikowanych jako obserwatorzy w ramach ROP, jeśli wymaga tego WCPFC;
- b) informowanie załogi o momencie wejścia na statek obserwatora w ramach ROP, jak również o ich prawach i obowiązkach podczas obecności obserwatora w ramach ROP na statku;
- c) wsparcie obserwatora w ramach ROP w bezpiecznym wejściu na statek i zejściu z niego o uzgodnionej porze i w uzgodnionym miejscu;
- d) przekazanie obserwatorowi w ramach ROP informacji co najmniej 15 minut przed rozpoczęciem zaciągu lub wybierania na statek, chyba że obserwator wyraźnie poprosi o nieinformowanie go o tym fakcie;
- e) umożliwienie obserwatorowi w ramach ROP wypełniania jego obowiązków przy zachowaniu zasad bezpieczeństwa i wspieranie go w tym;
- f) zapewnienie obserwatorowi w ramach ROP pełnego dostępu do rejestrów statku, włącznie z dziennikami pokładowymi i dokumentacją do celów inspekcji i kopiowania rejestrów;
- g) umożliwienie obserwatorowi w ramach ROP odpowiedniego dostępu do urządzeń nawigacyjnych, planów i urządzeń radiowych oraz do innych informacji związanych z połowem;
- h) umożliwienie obserwatorowi w ramach ROP dostępu do wszelkiego dodatkowego sprzętu znajdującego się na statku, mogącego ułatwić pracę obserwatora w ramach ROP podczas pobytu na statku, takiego jak silne lornetki, elektroniczne środki komunikacji itp.;
- i) umożliwienie obserwatorowi w ramach ROP usuwania i przechowywania próbek z połowu, a także wspieranie go w tym;
- j) zapewnienie obserwatorowi w ramach ROP wyżywienia, zakwaterowania oraz odpowiednich warunków sanitarnych podczas pobytu na statku bez narażania na koszty obserwatora w ramach ROP ani podmiotu delegującego obserwatora w ramach ROP, ani żadnego rządu delegującego obserwatorów, jak również zapewnienie pomieszczeń medycznych o odpowiednim standardzie równoważnym standardowi, jaki zazwyczaj jest dostępny dla oficera na statku;
- k) zapewnienie obserwatorowi w ramach ROP ubezpieczenia w związku z jego przebywaniem na statku na czas jego pobytu na statku;
- l) umożliwienie obserwatorowi w ramach ROP pełnego dostępu do wszystkich pomieszczeń i wyposażenia statku, które obserwator może określić jako niezbędne do wypełniania swoich obowiązków, w tym pełnego dostępu do mostka, ryb na statku oraz miejsc, które mogą być wykorzystywane do przechowywania, obróbki, ważenia lub magazynowania ryb, a także umożliwienie obserwatorowi korzystania z tych pomieszczeń i wyposażenia oraz wspieranie go w tym;
- m) zapewnienie, aby obserwator w ramach ROP nie był podczas wykonywania swoich obowiązków narażony na napaść, przeszkody, opór, opóźnienia, groźby ani utrudnienia, nacisk, przekupienie lub jego próby;
- n) zapewnienie, aby obserwator w ramach ROP nie był zmuszany lub namawiany do naruszenia swoich obowiązków.

3. Prawa załóg statków rybackich obejmują:

- a) przestrzeganie przez obserwatora w ramach ROP ogólnych zasad postępowania, hierarchii oraz mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych;
- b) rozsądny termin wcześniejszego powiadomienia przez kapitana statku o umieszczeniu obserwatora w ramach ROP; oraz
- c) prywatność w pomieszczeniach prywatnych załogi.

4. Załoga statków rybackich przestrzega następujących obowiązków:

- a) wstrzymanie się od ograniczania i od opóźniania wykonania przez obserwatora jego obowiązków oraz od zmuszania lub namawiania obserwatora w ramach ROP do naruszenia jego obowiązków;
- b) przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, przepisów i procedur ustanowionych na podstawie konwencji oraz wytycznych, przepisów lub warunków ustanowionych przez państwo członkowskie sprawujące jurysdykcję nad statkiem;

- c) umożliwienie pełnego dostępu do wszystkich pomieszczeń i wyposażenia statku, które obserwator może określić jako niezbędne do wypełniania swoich obowiązków, w tym pełnego dostępu do mostka, ryb na statku oraz miejsc, które mogą być wykorzystywane do przechowywania, obróbki, ważenia lub magazynowania ryb, a także umożliwienie obserwatorowi korzystania tych pomieszczeń i wyposażenia oraz udzielenie pomocy w zakresie umożliwienia dostępu do tych pomieszczeń i wyposażenia i korzystania z nich;
- d) umożliwienie obserwatorowi w ramach ROP wypełniania jego obowiązków przy zachowaniu zasad bezpieczeństwa i wspieranie go w tym;
- e) umożliwienie obserwatorowi w ramach ROP usuwania i przechowywania próbek z połowu, a także wspieranie go w tym;
- f) przestrzeganie instrukcji przekazanych przez kapitana statku rybackiego w odniesieniu do obowiązków obserwatorów w ramach ROP.

Artykuł 30

Bezpieczeństwo obserwatorów

1. W przypadku zaginięcia lub domniemanego wypadnięcia obserwatora w ramach ROP za burtę kapitan statku rybackiego:
 - a) natychmiast zaprzestaje wszelkich operacji połowowych;
 - b) natychmiast rozpoczyna operację poszukiwawczo-ratowniczą oraz prowadzi poszukiwania przez co najmniej 72 godziny, chyba że ze względu na siłę wyższą państwo członkowskie bandery jest zmuszone zezwolić statkom pływającym pod jego banderą na zaprzestanie operacji poszukiwawczo-ratowniczej przed upływem 72 godzin albo państwo członkowskie bandery zaleci dalsze poszukiwania wykraczające poza limit 72 godzin;
 - c) natychmiast powiadamia o tym państwo członkowskie bandery;
 - d) natychmiast powiadamia inne statki znajdujące się w pobliżu za pomocą wszelkich dostępnych środków łączności;
 - e) w pełni współpracuje podczas każdej operacji poszukiwawczo-ratowniczej;
 - f) niezależnie od tego, czy poszukiwanie zakończyło się sukcesem, powraca do najbliższego portu do celów przeprowadzenia dalszego postępowania wyjaśniającego, zgodnie z ustaleniami państwa członkowskiego bandery i podmiotu delegującego obserwatora;
 - g) przedstawia sprawozdanie na temat incydentu podmiotowi delegującemu obserwatora i właściwym organom; oraz
 - h) w pełni współpracuje w ramach prowadzenia wszelkich urzędowych postępowań wyjaśniających i zachowuje w stanie nienaruszonym wszelkie możliwe dowody oraz rzeczy osobiste i kajutę zmarłego lub zaginionego obserwatora.
2. Ust. 1 lit. a), c) i h) stosuje się również w przypadku śmierci obserwatora. Ponadto kapitan statku rybackiego zapewnia dobrą ochronę ciała do celów autopsji i postępowania wyjaśniającego.
3. W przypadku gdy obserwator w ramach ROP cierpi na poważną chorobę lub ma uraz zagrażające jego zdrowiu lub bezpieczeństwu, kapitan statku rybackiego:
 - a) natychmiast zaprzestaje operacji połowowych;
 - b) natychmiast powiadamia o tym państwo członkowskie bandery;
 - c) zapewnia obserwatorowi opiekę i leczenie dostępne i możliwe na statku;
 - d) pomaga w wykrętowaniu i transporcie obserwatora do placówki medycznej wyposażonej w taki sposób, aby zapewnić wymaganą opiekę najszybciej jak to możliwe zgodnie z wytycznymi państwa członkowskiego bandery lub – w razie braku takich wytycznych – z wytycznymi podmiotu delegującego obserwatora w ramach ROP; oraz
 - e) w pełni współpracuje w ramach wszelkich urzędowych postępowań wyjaśniających dotyczących przyczyn choroby lub urazu.
4. Do celów ust. 1–3 państwo członkowskie bandery zapewnia, aby natychmiast powiadomiono odpowiednie morskie ratownicze centrum koordynacyjne, podmiot delegujący obserwatora w ramach ROP oraz sekretariat WCPFC.
5. Jeśli istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że obserwator w ramach ROP został zaatakowany, zastraszony, był nękanym lub że pod jego adresem wysuwano groźby w sposób zagrażający jego zdrowiu lub bezpieczeństwu, zaś obserwator w ramach ROP lub podmiot delegujący obserwatora w ramach ROP informuje państwo członkowskie bandery, że chce, aby obserwatora wykrętowano ze statku rybackiego, państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kapitan tego statku rybackiego:

- a) natychmiast podjął działania w celu zapewnienia obserwatorowi w ramach ROP bezpieczeństwa oraz załagodzenia sytuacji na statku i zaradzenia jej;
- b) jak najszybciej powiadomił państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora w ramach ROP o sytuacji, w tym o stanie obserwatora i miejscu, w którym przebywa;
- c) pomógł w bezpiecznym wyokrętowaniu obserwatora w sposób i w miejscu uzgodnionym przez państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora w ramach ROP, które ułatwiają dostęp do wszelkiego niezbędnego leczenia; oraz
- d) w pełni współpracował w ramach wszelkich urzędowych postępowań wyjaśniających dotyczących incydentu.

6. Jeżeli istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że obserwator w ramach ROP został zaatakowany, zastraszony, był nękanym lub że pod jego adresem wysuwano groźby, ale ani obserwator, ani podmiot go delegujący nie chcą, aby wyokrętowano obserwatora ze statku rybackiego, państwo członkowskie bandery zapewnia, aby kapitan statku rybackiego:

- a) podjął działania w celu jak najszybszego zapewnienia obserwatorowi w ramach ROP bezpieczeństwa oraz załagodzenia sytuacji na statku i zaradzenia jej;
- b) jak najszybciej powiadomił państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora w ramach ROP o sytuacji; oraz
- c) w pełni współpracował w ramach wszelkich urzędowych postępowań wyjaśniających dotyczących incydentu.

7. Jeżeli po wyokrętowaniu obserwatora w ramach ROP ze statku rybackiego w porcie podmiot delegujący obserwatora w ramach ROP stwierdzi możliwe naruszenie polegające na napaści na obserwatora w ramach ROP lub nękanym obserwatora w ramach ROP podczas jego pobytu na statku rybackim, podmiot delegujący obserwatora w ramach ROP powiadamia o tym fakcie na piśmie państwo członkowskie bandery i sekretariat WCPFC. To państwo członkowskie informuje Komisję lub wyznaczony przez nią organ o otrzymanym powiadomieniu.

8. W następstwie zgłoszenia, o którym mowa w ust. 7, państwo członkowskie bandery:

- a) bada sprawę na podstawie informacji przekazanych przez podmiot delegujący obserwatora w ramach ROP i podejmuje wszelkie stosowne działania w odpowiedzi na wyniki postępowania wyjaśniającego;
- b) w pełni współpracuje w ramach każdego postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez podmiot delegujący obserwatora w ramach ROP, w tym przedkłada sprawozdanie dotyczące incydentu podmiotowi delegującemu obserwatora w ramach ROP i właściwym organom; oraz
- c) powiadamia podmiot delegujący obserwatora i sekretariat WCPFC, z kopią do Komisji lub wyznaczonego przez nią organu, o wynikach jego postępowania wyjaśniającego i wszelkich podjętych działaniach.

9. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich krajowe podmioty delegujące obserwatorów:

- a) natychmiast powiadomiły państwo członkowskie w przypadku zgonu, zaginięcia lub domniemanego wypadnięcia za burtę obserwatora w ramach ROP w trakcie wykonywania przez niego obowiązków;
- b) w pełni współpracowały podczas każdej operacji poszukiwawczo-ratowniczej;
- c) w pełni współpracowały w ramach wszelkich urzędowych postępowań wyjaśniających dotyczących incydentu z udziałem obserwatora w ramach ROP;
- d) pomagały w jak najszybszym wyokrętowaniu i zastąpieniu obserwatora w ramach ROP w sytuacji związanej z poważną chorobą lub urazem tego obserwatora;
- e) pomagały wyokrętowaniu obserwatora w ramach ROP w każdej sytuacji, w której doszło do napaści na tego obserwatora, jego zastraszenia, nękania lub groźb pod jego adresem, a obserwator pragnie jak najszybciej opuścić statek; oraz
- f) przekazały państwu członkowskiemu na jego żądanie kopię sprawozdania obserwatora w ramach ROP, które dotyczy zarzucanych naruszeń z udziałem obserwatora w ramach ROP delegowanego przez ten podmiot.

10. Państwa członkowskie bandery zapewniają, aby ich upoważnione statki inspekcyjne współpracowały przy wszelkich operacjach poszukiwawczo-ratowniczych z udziałem obserwatora w ramach ROP.

ROZDZIAŁ VI

Wejście na statek i inspekcja

Artykuł 31

Obowiązki kapitana unijnego statku rybackiego podczas inspekcji

1. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek obowiązków kapitana unijnego statku rybackiego podczas inspekcji przewidzianych w jakimkolwiek akcie przyjętym na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 podczas wejścia na statek i przeprowadzania inspekcji kapitan unijnego statku rybackiego:

- a) przestrzega przyjętych na poziomie międzynarodowym zasad dobrej praktyki morskiej, aby uniknąć zagrożeń związanych z bezpieczeństwem upoważnionych statków inspekcyjnych i inspektorów;
- b) uznaje i ułatwia szybkie i bezpieczne wejście na statek upoważnionych inspektorów;
- c) współpracuje przy prowadzeniu inspekcji statku i pomaga w prowadzeniu tych inspekcji zgodnie z procedurami WCPFC w zakresie wejścia na statek i inspekcji;
- d) powstrzymuje się od nieuzasadnionego zakłócania lub opóźniania pracy upoważnionych inspektorów wykonujących swoje obowiązki;
- e) zezwala upoważnionym inspektorom na komunikację z załogą statku inspekcyjnego, organami, którym podlega statek inspekcyjny, jak również z organami, którym podlega statek rybacki poddany inspekcji;
- f) zapewnia upoważnionym inspektorom odpowiednie udogodnienia, równoważne z udogodnieniami zazwyczaj dostępnymi dla oficerów na statku, w tym, w stosownych przypadkach, wyżywienie i zakwaterowanie; oraz
- g) umożliwia upoważnionym inspektorom bezpieczne opuszczenie pokładu.

2. W przypadku odmowy wydania upoważnionemu inspektorowi zezwolenia na wykonywanie działań związanych z wejściem na statek i inspekcją zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym rozporządzeniu kapitan unijnego statku rybackiego wyjaśnia przyczyny takiej odmowy. Organy, którym podlega statek inspekcyjny natychmiast zawiadamiają organy państwa członkowskiego bandery statku rybackiego, jak również Komisję lub wyznaczony przez nią organ o odmowie kapitana oraz wszelkich przekazanych wyjaśnieniach. Komisja natychmiast informuje sekretariat WCPFC o takim zgłoszeniu.

3. Po zgłoszeniu odmowy zgodnie z ust. 2 organy państwa członkowskiego bandery statku rybackiego kierują do kapitana polecenie, aby wyraził zgodę na wejście na statek i inspekcję, chyba że ogólnie przyjęte międzynarodowe przepisy, procedury i praktyki w zakresie bezpieczeństwa żeglugi sprawiają, iż konieczne jest opóźnienie wejścia na statek i inspekcji.

4. Jeżeli kapitan nie zastosuje się do polecenia wydanego zgodnie z ust. 3, państwo członkowskie bandery zawiesza upoważnienie statku do połowu i nakazuje statkowi natychmiastowy powrót do portu. Państwo członkowskie bandery natychmiast informuje organy, którym podlega statek inspekcyjny, i Komisję lub wyznaczony przez nią organ o podjętym działaniu.

Artykuł 32

Procedura w przypadku poważnych naruszeń

1. Państwo członkowskie bandery danego statku rybackiego po otrzymaniu od upoważnionego inspektora umawiającej się strony zgłoszenia o możliwym poważnym naruszeniu, o którym mowa w art. 33, niezwłocznie:

- a) podejmuje zobowiązanie do wszczęcia dochodzenia zgodnie z art. 43 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008⁽¹³⁾, a jeśli dowody uzasadniają podjęcie takiego działania, podejmuje działanie z zakresu egzekwowania prawa przeciwko danemu statkowi rybackiemu oraz zgłasza to organom, którym podlega upoważniony inspektor, Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi i sekretariatowi WCPFC; lub

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

b) upoważnia organy, którym podlega upoważniony inspektor, do zakończenia dochodzenia w sprawie możliwego naruszenia i zgłoszenia tego Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi oraz sekretariatowi WCPFC.

2. Upoważnieni inspektorzy unijni postępują ze sprawozdaniami z inspekcji zgodnie z art. 76 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

3. W przypadku ust. 1 lit. b) organy państwa członkowskiego, którym podlega upoważniony inspektor, natychmiast po zakończeniu dochodzenia przedkładają organom państwa bandery statku rybackiego konkretne dowody zgromadzone przez upoważnionych inspektorów wraz z wynikami dochodzenia. Po otrzymaniu zgłoszenia zgodnie z ust. 1 państwo członkowskie bandery statku rybackiego odpowiada niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu trzech dni roboczych.

Artykuł 33

Poważne naruszenie

1. Każde z następujących naruszeń przepisów stanowi poważne naruszenie w rozumieniu art. 90 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009:

- a) łowienie bez licencji, zezwolenia lub upoważnienia wydanego przez państwo członkowskie bandery;
- b) brak prowadzenia odpowiednich rejestrów danych dotyczących połowów i danych związanych z połowami zgodnie z wymogami w odniesieniu do sprawozdawczości określonymi w niniejszym rozporządzeniu lub znaczący stopień błędnej sprawozdawczości w zakresie danych dotyczących połowów i danych związanych z połowami;
- c) połowy w obszarze zamkniętym;
- d) połowy w okresie zamkniętym;
- e) celowe odławianie lub zatrzymywanie gatunków niezgodnie z obowiązującymi CMM oraz niniejszym rozporządzeniem;
- f) znaczące naruszenie limitów połowowych lub kwot uprawnień do połowów;
- g) wykorzystywanie zakazanych narzędzi połowowych;
- h) fałszowanie lub celowe zatajanie oznaczeń, tożsamości lub rejestracji statku rybackiego;
- i) zatajanie dowodów dotyczących dochodzenia w sprawie naruszenia, manipulowanie nimi lub ich usuwanie;
- j) wielokrotne naruszenia, które łącznie stanowią poważne zlekceważenie środków obowiązujących na mocy niniejszego rozporządzenia;
- k) odmowa wyrażenia zgody na wejście na statek i przeprowadzenie inspekcji;
- l) nieuzasadnione zakłócanie lub opóźnianie pracy upoważnionego inspektora;
- m) groźby lub ataki fizyczne skierowane przeciwko obserwatorowi w ramach ROP;
- n) celowe manipulowanie VMS lub jego dezaktywacja;
- o) przeprowadzanie połowów unijnymi statkami rybackimi niewpisanymi do rejestru;
- p) połowy w pobliżu boi instrumentalnej lub wzięcie boi instrumentalnej na statek z naruszeniem art. 9 ust. 1 lub 2.

2. W przypadku ustalenia, że dany unijny statek rybacki uczestniczył w popełnieniu poważnego naruszenia, organy państwa członkowskiego bandery cofają licencję tego statku i zapewniają, aby statek ten nie prowadził połowów na obszarze objętym konwencją, dopóki nie zostaną wykonane kary nałożone przez państwo członkowskie bandery w związku z naruszeniem.

Artykuł 34

Egzekwowanie

1. Organy państwa członkowskiego bandery rozpatrują ingerencje statków rybackich pływających pod jego banderą lub kapitana, lub załogi takich statków w działania upoważnionego inspektora lub upoważnionego statku inspekcyjnego w taki sam sposób, w jaki rozpatrują każdą tego rodzaju ingerencję mającą miejsce w ramach wyłącznej jurysdykcji wspomnianego państwa.

2. Podczas wykonywania działań służących wdrożeniu procedur określonych w niniejszym rozporządzeniu upoważnieni inspektorzy Unii prowadzą nadzór mający na celu zidentyfikowanie statków rybackich krajów niebędących umawiającymi się stronami lub statków rybackich, co do których istnieje podejrzenie, że nie mają przynależności państwowej, które to statki podejmują działalność połowową na morzu pełnym na obszarze objętym konwencją. Wszelkie takie zidentyfikowane statki natychmiast zgłasza się państwu członkowskiemu bandery, Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi i sekretariatowi WCPFC.

3. Państwa członkowskie zgłaszają statki rybackie państw niebędących umawiającymi się stronami, o których mowa w ust. 2, Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi oraz państwu bandery danego statku.

ROZDZIAŁ VII

Środki stosowane przez państwo portu

Artykuł 35

Środki stosowane przez państwo portu

Kapitan unijnego statku rybackiego współpracuje z podmiotami zarządzającymi portami każdej umawiającej się strony w zakresie wdrażania środków stosowanych przez państwo portu na mocy konwencji i niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 36

Procedura w przypadku podejrzenia połowów NNN

W przypadku gdy państwo członkowskie w następstwie inspekcji portu otrzymuje sprawozdanie z inspekcji, w którym wskazano, że istnieją wyraźne podstawy do przypuszczenia, iż statek pływający pod jego banderą prowadził połowy NNN lub działalność związaną z połowami wspierającą połowy NNN, państwo to przeprowadza natychmiast pełne dochodzenie w tej sprawie zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008 i art. 25 konwencji.

ROZDZIAŁ VIII

Postanowienia końcowe

Artykuł 37

Wytuczne

1. Komisja przekazuje państwom członkowskim, które posiadają uprawnienia do połowów w odniesieniu do połowów zarządzanych przez WCPFC, wszelkie wytyczne przyjęte przez WCPFC, w szczególności w zakresie:

- a) praktyk postępowania z mantowatymi;
- b) najlepszych praktyk postępowania z rekinami wielorybimi i pozostałymi rekinami;
- c) postępowania z żółwiami morskimi; oraz
- d) bezpiecznego uwalniania waleni.

2. Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby wytyczne, o których mowa w ust. 1, były przekazywane kapitanom statków pływających pod ich banderą uczestniczących w tych połowach. Kapitanowie ci podejmują wszelkie uzasadnione kroki w celu zastosowania tych wytycznych.

Artykuł 38

Sprawozdawczość

1. Do dnia 20 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji dane naukowe zgodnie ze stosowanymi wymogami WCPFC w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie danych naukowych oraz do dnia 15 czerwca każdego roku – roczne sprawozdanie dotyczące wdrażania niniejszego rozporządzenia, które jest zgodne z wymogami WCPFC w odniesieniu do sprawozdawczości na mocy CMM, w tym dotyczące wszelkich kontroli, jakim państwa te poddały swoje floty oraz wszelkich środków monitorowania, kontroli i zgodności, jakie ustanowiły w celu zapewnienia zgodności z takimi kontrolami.
2. Połów i nakład połowowy statków unijnych są zgłaszane, zgodnie z mającymi zastosowanie CMM, w podziale na następujące grupy gatunków: tuńczyk biały, opastun, bonito, tuńczyk żółtopłetwy, włócznik, inne żaglicowate i rekiny. W odniesieniu do każdego z tych gatunków dostarcza się także oszacowanie odrzutów i uwolnień. W odniesieniu do innych gatunków również dostarcza się oszacowanie połowu, na zasadach określonych przez Komisję.
3. Roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności następujące elementy:
 - a) poziomy połowów statków rybackich pływających pod ich banderą, które odławiały marlina pasiastego (*Kajikia audax*) jako przyłów, jak również liczbę i poziomy połowów statków poławiających marlina pasiastego w obszarze objętym konwencją na południe od 15°S;
 - b) roczne poziomy połowów statków rybackich pływających pod ich banderą, które odławiały tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) z południowego Pacyfiku, jak również liczbę statków aktywnie poławiających tuńczyka białego z południowego Pacyfiku w obszarze objętym konwencją na południe od 20°S;
 - c) postępy we wdrażaniu niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do ochrony żółwi morskich, uwzględniając informacje zebrane na temat interakcji z żółwiami morskimi w ramach połowów zarządzanych zgodnie z konwencją;
 - d) szacunki – wykorzystując dane zgromadzone dzięki programom obecności obserwatorów i innym środkom – liczby uwolnień żarłaczy jedwabistych i żarłaczy białopłetwych, w tym stanu żywotności w momencie uwolnienia (martwy lub żywy);
 - e) liczbę deklaracji przeładunkowych WCPFC otrzymanych zgodnie z art. 11 ust. 3 i 4, które wysłały do Komisji;
 - f) wszelkie przypadki, w których rekiny wielorybie zostały otoczone okrężnicami statków pływających pod ich banderą, w tym informacje szczegółowe wymagane zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. b);
 - g) wszelkie przypadki, w których walenie zostały otoczone okrężnicami statków pływających pod ich banderą zgodnie z art. 18 ust. 2;
 - h) wszelkie operacje przeładunku objęte zakresem stosowania art. 11, zgodnie z wytycznymi przewidzianymi w załączniku II do CMM 2009-06;
 - i) coroczne oświadczenie o środkach zgodności zgodnie z art. 25 ust. 8 konwencji w odniesieniu do działań podjętych przez państwa członkowskie w odpowiedzi na wszelkie zarzucane naruszenia niniejszego rozporządzenia, w tym wejść na statek i inspekcji statków rybackich pływających pod ich banderą, w wyniku których zaobserwowano zarzucane naruszenia, w tym wszelkich wszczętych postępowań i nałożonych kar.
4. Państwa członkowskie zgłaszają również Komisji, w ramach rocznego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, całkowitą liczbę statków, które poławiały włócznika, i całkowity połów włócznika (*Xiphias gladius*) w odniesieniu do:
 - a) statków pływających pod ich banderą na południe od 20°S innych niż statki prowadzące działalność na podstawie umów czarterowych, leasingu lub innego podobnego mechanizmu w ramach krajowego rybołówstwa innej umawiającej się strony;
 - b) statków prowadzących działalność na podstawie umów czarterowych, leasingu lub innego podobnego mechanizmu w ramach ich krajowego rybołówstwa na południe od 20°S; oraz
 - c) wszelkich innych statków poławiających na ich wodach na południe od 20°S.
5. Państwa członkowskie jak najszybciej zgłaszają Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi również wszelkie zaobserwowane statki rybackie, co do których istnieje podejrzenie, że nie mają przynależności państwowej, i które mogą poławiać gatunki objęte zakresem stosowania konwencji na morzu pełnym na obszarze objętym konwencją.

*Artykuł 39***Zarzut nieprzestrzegania postanowień zgłoszony przez WCPFC**

1. Jeżeli Komisja otrzyma od WCPFC jakiejkolwiek informacje wskazujące na podejrzenie nieprzestrzegania konwencji lub CMM przez państwo członkowskie lub przez statki pływające pod jego banderą, niezwłocznie przesyła te informacje danemu państwu członkowskiemu.
2. Państwo członkowskie przekazuje Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi wyniki dochodzenia podjętego w odniesieniu do zarzutów dotyczących nieprzestrzegania przepisów oraz wyniki wszelkich działań podjętych w celu rozwiązania kwestii niezgodności z przepisami w ciągu jednego miesiąca od otrzymania od Komisji informacji, o których mowa w ust. 1.
3. Komisja przesyła ustalenia, o których mowa w ust. 2, WCPFC co najmniej 60 dni przed posiedzeniem Komitetu ds. Zgodności i Zagadnień Technicznych WCPFC.

*Artykuł 40***Poufność i ochrona danych**

1. Oprócz obowiązków określonych w art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie i Komisja lub organ wyznaczony przez nią na podstawie niniejszego rozporządzenia zapewniają zachowanie poufności w zakresie elektronicznych raportów i komunikatów przekazywanych do sekretariatu WCPFC i stamtąd otrzymanych.
2. Z wszelkimi danymi osobowymi gromadzonymi, przekazywanymi i przechowywanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia postępuje się zgodnie z rozporządzeniami (UE) 2016/679 i (UE) 2018/1725.
3. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie mogą być przechowywane przez okres dłuższy niż 10 lat, z wyjątkiem sytuacji, gdy te dane osobowe są niezbędne do przeprowadzenia działań następczych związanych z naruszeniem lub inspekcją bądź do celów postępowania sądowego lub administracyjnego. W takich przypadkach dane osobowe mogą być przechowywane przez 20 lat. Jeżeli dane osobowe są zatrzymywane przez dłuższy okres, muszą one zostać poddane anonimizacji.

*Artykuł 41***Procedura wprowadzania zmian**

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 42, aktów delegowanych w celu zmiany niniejszego rozporządzenia w zakresie:
 - a) informacji o statku przesyłanych Komisji zgodnie z art. 23 ust. 1;
 - b) wymogów dotyczących VMS przewidzianych w art. 26;
 - c) odsetka objęcia obecnością obserwatorów w ramach ROP, o którym mowa w art. 28 ust. 4;
 - d) praw i obowiązków obserwatorów w ramach ROP, o których mowa w art. 28 ust. 9 i 10;
 - e) praw i obowiązków operatorów statków, kapitanów i załóg, o których mowa w art. 29;
 - f) terminów składania sprawozdań w ramach obowiązku sprawozdawczego, o których mowa w art. 38 ust. 1;
 - g) załączników I–VI.
2. Przekazane uprawnienia, o których mowa w ust. 1, są ściśle ograniczone do wprowadzenia zmian w CMM, które są wiążące dla Unii, do prawa Unii, lub do zastąpienia tych CMM.

*Artykuł 42***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 41, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 15 listopada 2022 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 41, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 41 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 43

Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 520/2007

Uchyla się art. 4 pkt 4 i art. 28 rozporządzenia (WE) nr 520/2007.

Artykuł 44

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 19 października 2022 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodnicząca

R. METSOLA

W imieniu Rady

Przewodniczący

M. BEK

ZAŁĄCZNIK I

ŚRODKI OGRANICZAJĄCE RYZYKO DLA PTAKÓW

Tabela 1: Środki ograniczające ryzyko

Kolumna A	Kolumna B
Połowy z burty z wykorzystaniem kurtyny odstraszałej ptaki i dociążonych sznurów dodatkowych ⁽¹⁾	Podbora strasząca ⁽²⁾
Nocne wydawanie narzędzi z minimalnym oświetleniem pokładu	Przynęta zabarwiona na niebiesko
Podbora strasząca	Wyrzutnik lin na dużej głębokości
Dociążone sznury dodatkowe	Zarządzanie zrzutem podrobów
Urządzenia do osłony haczyków ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Prowadzenie połowów z burty z wykorzystaniem kurtyny odstraszałej ptaki oraz dociążonych sznurów dodatkowych z kolumny A będzie traktowane jako dwa środki ograniczające ryzyko.

⁽²⁾ Jeżeli podbora strasząca zostaje wybrana zarówno z kolumny A, jak i z kolumny B, jest to równoznaczne z jednoczesnym stosowaniem dwóch (tj. sparowanych) podbór straszących.

⁽³⁾ Urządzenia do osłony haczyków mogą być stosowane jako samodzielny środek

Specyfikacje

1. Podbory straszące (na południe od 25°S)

a) W przypadku statków o całkowitej długości ≥ 35 m

- (i) Stosować co najmniej jedną podborę straszącą. Jeżeli jest to wykonalne, w okresach wysokiej liczebności lub aktywności ptaków statki zachęca się do stosowania drugiej podbory straszącej; obydwie podbory straszące stosuje się jednocześnie, po jednej z każdej strony wydawanej takli. W przypadku zastosowania dwóch podbór straszących haczyki z przynętą stosuje się w obszarze ograniczonym tymi dwiema podborami.
- (ii) Stosuje się podborę straszącą z krótkimi i długimi wstążkami płoszącymi. Wstążki płoszące powinny mieć jasne kolory i łączy się wstążki długie z krótkimi.
 - 1) Długie wstążki płoszące umieszcza się w odstępach nie większych niż 5 m i muszą być one przymocowane do podbory za pomocą krętek zapobiegających owijaniu się wstążek płoszących wokół podbory. Stosowane muszą być długie wstążki płoszące o takiej długości, by w warunkach bezwietrznych sięgały powierzchni wody.
 - 2) Krótkie wstążki płoszące (o długości ponad 1 m) umieszcza się w odstępach nie większych niż 1 m.
- (iii) Statki stosują podborę straszącą, aby osiągnąć pożądany zasięg powietrzny wynoszący co najmniej 100 m. W celu osiągnięcia takiego zasięgu powietrznego podbora strasząca musi mieć co najmniej 200 m długości i musi być przymocowana do tyczki podbory straszącej na wysokości > 7 m nad poziomem morza i umieszczona jak najbliżej rufy.
- (iv) Jeśli statki stosują tylko jedną podborę straszącą, umieszcza się ją od strony nawietrznej zanurzonych przynęt.

b) W przypadku statków o całkowitej długości < 35 m

- (i) Stosuje się jedną podborę straszącą z krótkimi i długimi wstążkami płoszącymi albo wyłącznie z krótkimi wstążkami płoszącymi.
- (ii) Wstążki płoszące: muszą mieć jasne kolory i stosuje się wstążki długie lub krótkie (ale nie krótsze niż 1 m); wstążki rozmieszczone muszą być w następujący sposób:
 - 1) Długie wstążki płoszące umieszcza się w odstępach nie większych niż 5 m na pierwszych 75 m podbory straszącej.
 - 2) Krótkie wstążki płoszące umieszcza się w odstępach nie większych niż 1 m.
- (iii) Długie wstążki płoszące należy przymocować do podbory w taki sposób, aby zapobiec owijaniu się wstążek płoszących wokół podbory. Wszystkie wstążki płoszące muszą sięgać powierzchni wody w warunkach bezwietrznych. Wstążki płoszące można modyfikować na pierwszych 15 m, aby uniknąć splątania.

- (iv) Statki stosują podborę straszącą, aby osiągnąć minimalny zasięg powietrzny wynoszący 75 m. W celu osiągnięcia takiego zasięgu powietrznego podbora strasząca musi być przymocowana do tyczki podbory straszącej na wysokości > 6 m nad poziomem morza i umieszczona jak najbliżej rufy. Stworzony musi zostać wystarczający opór, aby zmaksymalizować zasięg powietrzny i utrzymać podborę bezpośrednio za statkiem podczas wiatrów bocznych. W celu uniknięcia splątania, najlepszym sposobem na osiągnięcie tego celu jest zastosowanie długiej części liny lub przędzy jednowłóknowej zanurzonej w wodzie.
- (v) W przypadku zastosowania dwóch podbor straszących muszą być one umieszczone na przeciwległych końcach liny głównej.

2. Podbory straszące (na północ od 23°N)

a) Długa wstążka płosząca

- (i) Minimalna długość: 100 m
- (ii) Musi być przymocowana do statku w taki sposób, aby była zawieszona na rufie z punktu o wysokości co najmniej 5 m powyżej powierzchni wody od strony nawietrznej w miejscu, w którym linka haczykowa zanurza się w wodzie.
- (iii) Musi być przymocowana w taki sposób, aby utrzymać zasięg powietrzny nad zanurzonymi haczykami z przynętą.
- (iv) Wstążki płoszące muszą znajdować się w odległości mniejszej niż 5 m od siebie, być wyposażone w krętliki i być wystarczająco długie, aby znajdowały się tak blisko wody, jak to możliwe.
- (v) Jeżeli stosuje się dwie (tj. sparowane) podbory straszące, muszą być one umieszczone na przeciwległych końcach liny głównej.

b) Krótka wstążka płosząca (w przypadku statków o całkowitej długości ≥ 24 m)

- (i) Musi być przymocowana do statku w taki sposób, aby była zawieszona na rufie z punktu o wysokości co najmniej 5 m powyżej powierzchni wody od strony nawietrznej w miejscu, w którym linka haczykowa zanurza się w wodzie.
- (ii) Musi być przymocowana w taki sposób, aby utrzymać zasięg powietrzny nad zanurzonymi haczykami z przynętą.
- (iii) Wstążki płoszące muszą znajdować się w odległości mniejszej niż 1 m od siebie i mieć co najmniej 30 cm długości.
- (iv) Jeżeli stosuje się dwie (tj. sparowane) podbory straszące, muszą być one umieszczone na przeciwległych końcach liny głównej.

c) Krótka wstążka płosząca (w przypadku statków o całkowitej długości < 24 m)

Ten projekt należy poddać przeglądowi nie później niż trzy lata od daty wdrożenia na podstawie danych naukowych.

- (i) Musi być przymocowana do statku w taki sposób, aby była zawieszona na rufie z punktu o wysokości co najmniej 5 m powyżej powierzchni wody od strony nawietrznej w miejscu, w którym linka haczykowa zanurza się w wodzie.
- (ii) Musi być przymocowana w taki sposób, aby utrzymać zasięg powietrzny nad zanurzonymi haczykami z przynętą.
- (iii) Jeśli stosuje się wstążki płoszące, zaleca się, aby znajdowały się one w odległości mniejszej niż 1 m od siebie i miały minimum 30 cm długości.
- (iv) Jeżeli stosuje się dwie (tj. sparowane) podbory straszące, muszą być one umieszczone na przeciwległych końcach liny głównej.

3. Połowy z burty z wykorzystaniem kurtyny odstraszałej ptaki i dociążonych sznurów dodatkowych

- a) Linę główną umieszcza się od strony lewej lub prawej burty możliwie daleko od rufy (co najmniej 1 m) i jeśli stosuje się wyrzutnik liny głównej, musi być zamontowany co najmniej 1 m od rufy w kierunku dziobu statku.
- b) W przypadku obecności ptaków morskich narzędzia połowowe muszą zapewnić luźne umieszczenie liny głównej, aby haczyki z przynętą pozostały zanurzone.
- c) Kurtyna odstraszałca ptaki musi być stosowana:
 - (i) tyczka rufowa wyrzutnika liny o długości co najmniej 3 m;
 - (ii) minimum trzy główne wstążki płoszące przymocowane do tyczki na wysokości górnych 2 m;

- (iii) główne wstążki płoszące o minimalnej średnicy 20 mm;
- (iv) dodatkowe wstążki płoszące przymocowane do końca każdej głównej wstążki płoszącej, wystarczająco długie, by sięgały wody (bez wiatru) o minimalnej średnicy 10 mm.

4. Nocne wydawanie narzędzi

- a) Brak wydawania między świtem a zmierzchem nawigacyjnym.
- b) Dokładne godziny zmierzchu i świtu nawigacyjnego określa się zgodnie z tabelami podręcznika nawigacyjnego dla odpowiedniej szerokości geograficznej, czasu lokalnego i daty.
- c) Minimalne oświetlenie pokładu. Minimalne oświetlenie pokładu nie powinno naruszać minimalnych norm bezpieczeństwa i nawigacji.

5. Dociążone sznury dodatkowe

Minimalne specyfikacje dotyczące dociążeń:

- a) jedno dociążenie o masie wynoszącej co najmniej 40 g umieszczone w odległości nie większej niż 50 cm od haczyka;
- b) o łącznej masie wynoszącej co najmniej 45 g w odległości nie większej niż 1 m od haczyka;
- c) o łącznej masie wynoszącej co najmniej 60 g w odległości nie większej niż 3,5 m od haczyka; lub
- d) o łącznej masie wynoszącej co najmniej 98 g w odległości nie większej niż 4 m od haczyka.

6. Urządzenia do osłony haczyków

Urządzenia do osłony haczyków pokrywają grot i zadziór haczyków z przynętą, aby zapobiec atakom ptaków morskich podczas rozmieszczania liny. Do stosowania w połowach WCPFC zatwierdzono następujące urządzenia:

Osłony na haczyki, które mają następujące parametry użytkowe:

- a) urządzenie pokrywa grot i zadziór haczyka do czasu zanurzenia na głębokość co najmniej 10 metrów lub w przypadku zanurzenia przez co najmniej 10 minut;
- b) urządzenie spełnia obecne normy minimalne dotyczące dociążonych sznurów dodatkowych, określone w niniejszym załączniku; oraz
- c) urządzenie jest zaprojektowane tak, aby nie odpadło od narzędzia połowowego.

7. Zarządzanie zrzutem podrobów

- a) brak zrzutu podrobów podczas wystawiania lub wybierania; albo
- b) strategiczny zrzut podrobów z przeciwnej strony łodzi niż strona wystawiania/wybierania w celu aktywnego odstraszania ptaków od haczyków z przynętą.

8. Przynęta zabarwiona na niebiesko

- a) W przypadku zastosowania przynęty zabarwionej na niebiesko musi ona być w pełni rozmrożona podczas barwienia.
- b) Sekretariat WCPFC rozpowszechnia znormalizowane tabliczki kolorystyczne.
- c) Wszystkie przynęty muszą być barwione zgodnie z odcieniem wskazanym na tabliczce.

9. Wyrzutnik lin na dużej głębokości

- a) Wyrzutniki lin muszą zostać rozmieszczone w taki sposób, aby haczyki zostały umiejscowione znacznie głębiej, niż miałyby to miejsce w przypadku niezastosowania wyrzutnika lin, i aby większość haczyków osiągnęła głębokość co najmniej 100 m.

ZAŁĄCZNIK II

OZNAKOWANIE I INNE TECHNICZNE SPECYFIKACJE STATKÓW RYBACKICH

1. Unijne statki rybackie przez cały czas muszą mieć umieszczony w widocznym miejscu WIN w języku angielskim:
 - a) na kadłubie lub nadbudówce, na jego lewej i prawej burcie. Operatorzy mogą umieścić urządzenia nachylone pod kątem do burty statku lub jego nadbudówki, pod warunkiem że kąt nachylenia nie ograniczy widoczności znaku z innego statku lub z powietrza;
 - b) na pokładzie, z wyjątkami o których mowa w pkt 3. Jeżeli tent lub inna tymczasowa osłona są rozpięte w taki sposób, że zasłaniają znak umieszczony na pokładzie, na tencie lub osłonie również umieszcza się znak. Oznaczenia te należy umieścić poprzecznie, kierując górną linię cyfr lub liter w stronę dziobu.
2. WIN umieszcza się:
 - a) tak wysoko jak to możliwe powyżej linii wody po obu stronach statku, upewniając się, że numer nie sięga takich części kadłuba jak rozchylenie dziobu i rufa;
 - b) w taki sposób, by uniemożliwić zasłonięcie oznaczeń przez narzędzia połowowe, niezależnie od tego, czy są one zasztauowane, czy w użytku;
 - c) w taki sposób, aby nie miał kontaktu ze spływami ze ścieków pokładowych lub zrzutami za burtę, uwzględniając obszary, w których mógłby ulec zniszczeniu lub dekoloryzacji na skutek połowu niektórych gatunków; oraz
 - d) tak aby nie sięgał poniżej linii wody.
3. Od statków bezpokładowych nie wymaga się umieszczenia WIN na płaszczyźnie poziomej. Operatorów zachęca się jednak do zamocowania deski, na której zostanie umieszczony WIN, aby mógł być wyraźnie widoczny z powietrza.
4. Znajdujące się na statku łodzie, skiffy i łodzie robocze służące do operacji połowowych są opatrzone tym samym WIN, co dany statek.
5. Unijne statki rybackie muszą przestrzegać następujących zasad dotyczących umieszczania WIN na statku:
 - a) cały numer jest zapisany za pomocą drukowanych liter i cyfr;
 - b) szerokość liter i cyfr jest proporcjonalna do wysokości;
 - c) wysokość (h) liter i cyfr jest proporcjonalna do rozmiaru statku i zgodna z następującymi wymogami:
 - (i) w przypadku WIN umieszczanego na kadłubie, nadbudówce lub powierzchniach nachylonych: całkowita długość statku (LOA) jest podana w metrach (m); wysokość liter i cyfr w metrach (m) nie jest mniejsza niż: 1,0 m w przypadku statków o długości co najmniej 25 m; 0,8 m w przypadku statków o długości co najmniej 20 m, ale mniejszej niż 25 m; 0,6 m w przypadku statków o długości co najmniej 15 m, ale mniejszej niż 20 m; 0,4 m w przypadku statków o długości co najmniej 12 m, ale mniejszej niż 15 m; 0,3 m w przypadku statków o długości co najmniej 5 m, ale mniejszej niż 12 m; 0,1 m w przypadku statków o długości mniejszej niż 5 m;
 - (ii) w przypadku WIN umieszczanego na pokładzie: wysokość nie jest mniejsza niż 0,3 m dla wszystkich klas statków o długości co najmniej 5 m;
 - d) długość łącznika stanowi połowę wysokości liter i cyfr;
 - e) grubość linii pisma w przypadku wszystkich liter, cyfr i łączników wynosi $h/6$;
 - f) odstępy między literami lub cyframi nie przekraczają $h/4$ i nie wynoszą mniej niż $h/6$;
 - g) odstępy między sąsiadującymi literami o pochyłonych bokach nie przekraczają $h/8$ i nie wynoszą mniej niż $h/10$;
 - h) WIN jest biały na czarnym tle lub czarny na białym tle;
 - i) tło tworzy obwódkę wokół WIN o szerokości nie mniejszej niż $h/6$;

- j) cały numer jest zapisany za pomocą dobrej jakości farby okrętowej;
 - k) WIN spełnia wymogi określone w niniejszych specyfikacjach, w przypadku gdy stosuje się substancje odblaskowe lub produkujące ciepło; oraz
 - l) WIN oraz tło są utrzymywane przez cały czas w dobrym stanie.
-

ZAŁĄCZNIK III

MINIMALNE STANDARDY DOTYCZĄCE AUTOMATYCZNYCH PRZEKAŹNIKÓW POŁOŻENIA (ALC) STOSOWANYCH W SYSTEMIE MONITOROWANIA STATKÓW WCPFC

1. ALC przekazuje – automatycznie i niezależnie od jakiegokolwiek interwencji na statku – następujące dane:
 - (i) stały niepowtarzalny identyfikator ALC;
 - (ii) aktualne położenie geograficzne (szerokość i długość geograficzna) statku; oraz
 - (iii) datę i godzinę (wyrażoną według uniwersalnego czasu koordynowanego [UTC]) zajęcia pozycji statku, o której mowa w ppkt (ii).
2. Dane, o których mowa w pkt 1 ppkt (ii) i (iii), pochodzą z systemu pozycjonowania satelitarne.
3. ALC instalowane na statkach rybackich muszą być w stanie przesyłać dane, o których mowa w pkt 1, co godzinę.
4. WCPFC otrzymuje dane, o których mowa w pkt 1, w ciągu 90 minut od wygenerowania przez ALC w normalnych warunkach funkcjonowania.
5. ALC instalowane na statkach rybackich muszą być chronione w celu zapewnienia bezpieczeństwa i integralności danych, o których mowa w pkt 1.
6. Przechowywanie informacji w ALC musi być bezpieczne, zabezpieczone i zintegrowane w normalnych warunkach funkcjonowania.
7. Nikt poza organem monitorującym nie może mieć realnej możliwości zmiany jakichkolwiek danych tego organu przechowywanych w ALC, w tym częstotliwości zgłaszania pozycji temu organowi.
8. Wszelkie funkcje wbudowane w ALC lub oprogramowanie terminala w celu wsparcia czynności obsługowych nie mogą umożliwiać nieupoważnionego dostępu do jakichkolwiek obszarów ALC, które mogłyby zakłócić działanie VMS.
9. ALC są instalowane na statkach zgodnie ze specyfikacjami producenta i mającymi zastosowanie normami.
10. W normalnych warunkach funkcjonowania satelity nawigacyjnego pozycje pochodzące z przekazywanych danych muszą być podawane z dokładnością do 100 metrów kwadratowych odległościowej średniej niepewności kwadratowej (DRMS) (tj. 98 % pozycji musi mieścić się w tym zakresie).
11. ALC lub przekazujący dostawca usługi muszą być w stanie zapewnić możliwość wysyłania danych do wielu niezależnych miejsc przeznaczenia.
12. Dekoder i nadajnik do nawigacji satelitarnej muszą być w pełni zintegrowane i umieszczone w obudowie uniemożliwiającej ingerencję.
13. Standardowy format ręcznego zgłaszania pozycji w przypadku wadliwego funkcjonowania lub awarii ALC jest następujący:
 - a) WIN;
 - b) nazwa statku;
 - c) data: dd/mm/rr;
 - d) godzina: 24-godzinny format HH:MM (UTC);
 - e) szerokość geograficzna – DD-MM-SS (N/S);
 - f) długość geograficzna – DDD-MM-SS (E/W);
 - g) działanie (rybołówstwo/poszukiwanie/tranzyt/przeładunek).

ZAŁĄCZNIK IV

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZAMIEŚCIĆ W DEKLARACJI PRZEŁADUNKOWEJ WCPFC

1. Unikatowy numer identyfikacyjny dokumentu.
2. Nazwa statku rybackiego i jego WIN.
3. Nazwa statku transportowego i jego WIN.
4. Narzędzia połowowe używane do odławiania ryb.
5. Ilość produktu ⁽¹⁾, który ma zostać przeładowany (w tym gatunek i jego stan przetworzenia ⁽²⁾).
6. Stan ryb (świeże lub mrożone).
7. Ilość produktu ubocznego ⁽³⁾, który ma zostać przeładowany.
8. Położenie geograficzne ⁽⁴⁾ połowów zasobów ryb masowo migrujących.
9. Data i lokalizacja ⁽⁵⁾ przeładunku.
10. W stosownych przypadkach imię i nazwisko oraz podpis obserwatora WCPFC.
11. Ilość produktu znajdującego się już na pokładzie statku odbierającego oraz pochodzenie geograficzne ⁽⁶⁾ tego produktu.

⁽¹⁾ Tuńczyk i gatunki tuńczykopodobne.

⁽²⁾ Ryba cała; ryba patroszona i odgłowiona; ryba patroszona, odgłowiona i bez ogona; ryba tylko patroszona, ze skrzelami; ryba bez skrzeli i patroszona; ryba bez skrzeli, patroszona i bez ogona; płetwy rekina.

⁽³⁾ Ryby inne niż tuńczyk i gatunki tuńczykopodobne.

⁽⁴⁾ Położenie geograficzne połowu oznacza informacje wystarczające do określenia, jaka część połowu odbyła się na następujących obszarach: morze pełne, poza obszarem objętym konwencją, w.s.e. (wymienione oddzielnie). Lokalizacja połowów nie jest wymagana dla statku odbierającego.

⁽⁵⁾ Lokalizację przeładunku podaje się co do dziesiątej szerokości i długości geograficznej z dokładnością do 0,1 stopnia i towarzyszy jej opis położenia, taki jak morze pełne, poza obszarem objętym konwencją lub w obrębie określonej w.s.e.

⁽⁶⁾ Pochodzenie produktu jest zgłaszane przez obszar regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem i będzie obejmować ilość produktu z każdego poszczególnego obszaru.

ZAŁĄCZNIK V

WSPÓŁRZĘDNE I MAPA WSCHODNIEJ ENKLAWY PEŁNOMORSKIEJ

DŁUGOŚĆ GEOGRAFICZNA	SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA
-155.495308	-11.375548
-155.498321	-11.391248
-155.375667	-11.6652
-155.144789	-12.031226
-155.087069	-12.286791
-155.011312	-12.527927
-154.988916	-12.541928
-155.011131	-12.528155
-155.4405	-12.58823
-155.8398	-12.7045
-156.3396	-12.96024
-156.748	-13.26971
-157.0805	-13.57845
-157.4277	-13.99567
-157.6434	-14.37697
-157.7986	-14.73752
-157.9131	-15.11709
-157.962	-15.46605
-158.039622	-15.653761
-158.122829	-15.877123
-158.127739	-15.869203
-158.231024	-15.803568
-158.36955	-15.745447
-158.496828	-15.694033
-158.661362	-15.634953
-158.821586	-15.583395
-159.026918	-15.539192
-159.190663	-15.503491
-159.372631	-15.472738
-159.548569	-15.453715
-159.736692	-15.448871
-159.90316	-15.449959
-160.083542	-15.463548
-160.226654	-15.480612
-160.365423	-15.495182
-160.451319	-15.514117

DŁUGOŚĆ GEOGRAFICZNA	SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA
-160.406016	-15.448192
-160.316351	-15.338878
-160.217964	-15.213622
-160.156932	-15.110787
-160.074995	-14.978629
-160.011413	-14.890788
-159.926847	-14.750107
-159.87787	-14.621808
-159.79653	-14.407807
-159.75968	-14.275899
-159.711458	-14.113648
-159.682425	-13.98575
-159.655144	-13.863674
-159.621745	-13.726376
-159.619708	-13.634445
-159.616001	-13.561895
-159.614094	-13.509574
-159.561966	-13.476838
-159.464666	-13.417237
-159.323121	-13.349332
-159.212807	-13.287211
-159.104174	-13.209011
-158.983445	-13.143509
-158.882253	-13.049931
-158.744371	-12.94646
-158.649624	-12.872332
-158.560938	-12.795621
-158.495677	-12.723884
-158.424306	-12.639442
-158.333838	-12.548261
-158.2853	-12.45563
-158.071642	-12.43816
-157.8909	-12.42376
-157.747379	-12.436771
-157.631174	-12.428707
-157.4811	-12.39678
-157.229515	-12.356368
-157.039477	-12.306157

DŁUGOŚĆ GEOGRAFICZNA	SZEROKOŚĆ GEOGRAFICZNA
-156.868471	-12.243143
-156.665366	-12.174288
-156.495214	-12.106995
-156.3649	-12.01769
-156.25113	-11.967768
-156.113903	-11.894359
-156.012144	-11.844092
-155.895851	-11.761728
-155.77415	-11.66355-
-155.688884	-11.572012
-155.593209	-11.478779
-155.495308	-11.375548

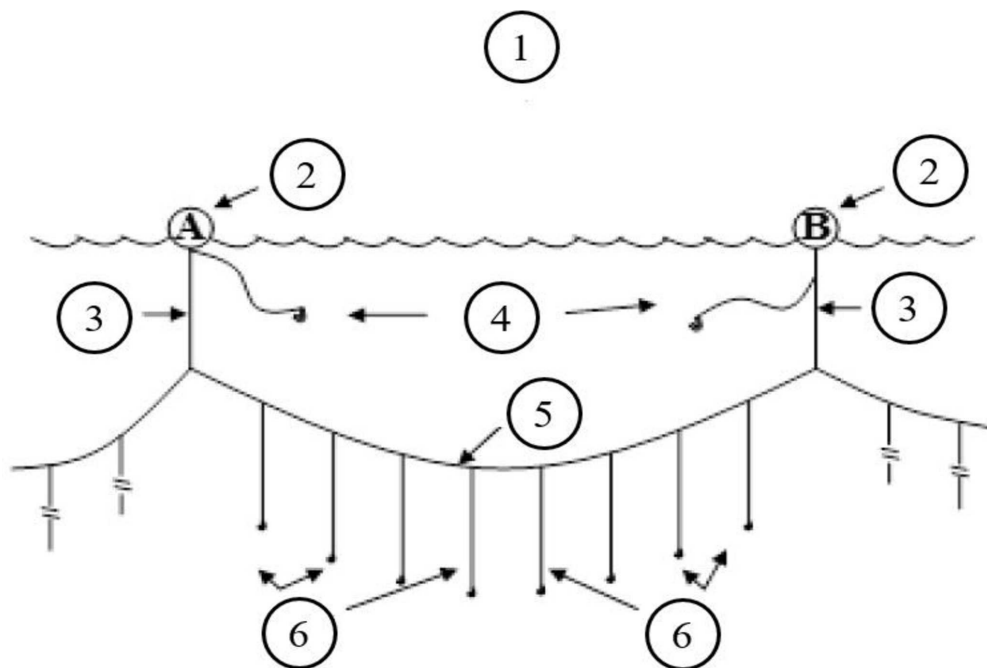

Legenda:

1. Wschodnia enklawa pełnomorska (E-HSP)
2. Morze pełne
3. Kiribati
4. Wyspy Cooka
5. Polinezja Francuska

ZAŁĄCZNIK VI

SCHEMATYCZNY RYSUNEK LINY DO POŁOWU REKINÓW

Legenda:

1. Takle
 2. Splawik
 3. Lina nośna
 4. Liny do połowu rekinów
 5. Lina główna
 6. Przypony
-